

34 preter plati sui lnaz puidu. et discretu posuit subi elige
re confessore. et sic p3 q' subdicit p' sugioze absoluere ip
so volente et eligente ac g hoc se eidem in foro penitentia
subjiciente. Ad illud q' qd obr pmo q' relationis n' est
34 relatio re. ddm q' veru e fm q' bmoi nec medit. q' medit
fm q' bmoi nec iacerdotis sacerdos in qua nra talis. l3
in qua nra peccatoris. Ad illud q' obiectus turisdictio
ddm q' platus dat ei turisdictoem in se ei subjicito. et
35 si obiectus tue q' n' pot dare quod n' habet in se. dd3 q'
turisdictio et libertia est ad aliquid. t' o q' suis n' possit q's
sibi p' c' subiect. n' habet p' h' p' h' subiecti posse ali
36 marime si est libe. et pratico. Ad illud q' obr q' n' po
test dare auctoritate excoicandi se. ddm q' argumentu
istud deficit dupliciter. Primum q' dem q' excoicatio e p
hoiem. sed absolucione p' hoic. t' hoio n' pot auctoritate
sua vti contra se. q' suis possit p' se. Amplius deficit. q' ali
us modus turisdictiois requirit ad excoicandoq' ad ab
solucioem. Excoicatio naq' que respicit hoiem coezi. dic
tio turisdictoem coem sup hoiem. l3 absolucione dicit media
tionem inter deum et hoiem. n' quo se homo s'g inferior

Distinctio. xx. de confessione sacramentali quatuor
ad oportunitatem et ipsi respectu pnie mortalium
in se.

Priemū articulū supra egit magister et confitentiū necessitate et absoluentis potestate. hec ē teritia pg in qua agit de tempore oportunitate. Et habet hec pg duas. In prima agit de tempore oportunitate q̄d tunc ad penitentiam mortalium. In secunda quantum ad re-

DI XX° si sic agis
dico tibi q[uod] c[on]su-
l[er]es t[em]p[or]e. Ut ma-
le dicere. q[uod] n[on]
proponit ino scivit anno
veritatem re vel odo d[icit] g[ra]m-
nus sit. q[uod] nemo
secur[er]e ip[s]o d[icit].
Lo[go]t[er]ia dupler[em] est cer-
tum. s[ecundu]m. s[ecundu]m. et c[on]tra
lecture. certitu-
dine scire nemo
bz nisi p[ro] revela-
Augusti. s[ecundu]m. certitud[em] ne-

Augusti.

aut decetne d^r
q^d san^r penit^r cu
et prospera arru
dear^r tuc signu^r
q^d dolosus e^r
et dei grā^r ex a
fectio^r terra^r
Utraq^r horum
certitudie carce
q^d in fine pentre
sra pnia q^d ma
gis d^r rōne^r ad
oppōrit^r q^d ad
politū.

Et in quocumque
die inueniet de-
cessus. Ut hoc es-
timandum nichil.

Querit cōpus penitentie in
choande. a

Lieduž

et etia q̄ tps pni
elvslq̄ i extremuz
articulū vite. Un̄ leo papa. Me-
mo est despand⁹ dū i hoc corpe
constitut⁹ ē. q̄ nōnūq̄ qd diffi-
dentiā etatis differēt cōsilio ma-
turiori pficiēt. Aug. en̄ de pniām
differēt⁹ ita scribit. Si q̄s po-
sit⁹ in vlt̄a necessitate voluerit
accipe pniāz ⁊ accipit. ⁊ mox re-
cōcupat ⁊ hinc vadit. fateor vo-
bis nō illuc megam⁹ qd petit. s. d.
nō plūnumus q̄ bene hic exit.
Si lecur⁹ hic exierit ego nescio
Pniām dare possim⁹. securita-
tē vero nō. Hūq̄ dico dānabit̄
sed nec dico liberabit̄. Un̄ ḡa
dubio liberari. age penitentia.
dū sanus es. Sisic agis dico tis-
bi q̄ securus es. q̄ pniām egisti
corpe quo peccare potuisti. Si
vis agere pniām q̄s iaz peccare
nō notes. Octā te dimiserūt non

est. Et quoniam necesse est hominem quantumcumque sit magnus, iudicare cum deo, et in iudicio ei inferiorum. Quia ad hoc iudicium quilibet potest quantumcumque sit magnus dare aliis superias se iurisdictioem. Sed quodlibet talis sive oportet est, talis iurisdictio que arte certa per platoeniam regnem habetur in eis haberi non potest, neque alterius dare salvo iure iure dignitatis, ratione cuius potest dicere deo, tibi soli peccatum, et non potest alterius dare potestarem excommunicandi seipsum.

Poterit autem dare potest enim secundum communione agnitionis.
Ad illud quod obiectur de angelis q̄ non defecit
ad inferiores. Dicendum q̄ non est simile. quia angeli semper in sua dignitate persistunt. nec cadit in eis obscuratio peccati. et ideo non oportet eos ad inferiores descendere. Sed in ecclesiastica ierarchia secus est. quia peccant plati et subditur et ideo etiam oportet q̄ ipi subiiciantur inferioribus. quia etiam ipsi per culpam quod animo inferiores facti sunt. **A**ddidit illud quod ultimo obiectur de subdito alterius patet reponitio. quia non habet iurisdictiones in talē. nec talis p̄ ei dare cū alterius subicieatur. ut vñ sic uero nō valeret iste q̄ ei ex p̄teri nō p̄ se facere seruum martini. q̄ nec iste q̄ laborē. sic nec in p̄polito.

missionem venialium. Ifra dis. seq̄nt̄. solet etiā q̄ri v̄truz
post hanc viram. P̄ma ps̄ habet duas. In p̄ma agit
de oportunitate t̄pis rei p̄ceptu p̄nīe in se. In secunda in
compositiōne ad p̄tē sacerdotis. ibi. si vero queris de il
lo qui satissimōem inunterant̄. P̄ma pars h̄z duas
In p̄ma querit temp̄ p̄nīe inchoande. In sc̄da q̄rit de
p̄nīe ipsius satissimōis fine terminande. ibi. si vero que
ritur de illis qui in hac vita p̄niām r̄. Et in v̄traz p̄ie
primo proponit yē. Ita tamen. secundo confirmat per au
torūcas. m.

bij. tunc clama-
bunt et non exau-
diam. Et glo- su-
per illud clama-
but. si iera penit-
tenuagyr qdñs
no leg allie. &c. ps. xl.
dñm qdñ uocat
no pte venire et
duplici principio
scz ex timore pe-
ne vel ex amore
divine misericordie
Patum est scruti-
tutis thanc in
uocatiōem dñs Aug. i. li.
ci eradiet. se de pna.

nō dū cūlātioñis
et veritatis et
hanc invocatio
nem exaudit s'm
illud ps. ppc est
dñs oib' iuo/
cārib' euz' us

Liber

justificare hominem etiam dormientes. sicut illustravit
salomon in etiam in somnis quoniam non est versus licet. Itē
libertas arbitrii durat cōdiu homo vivit sicut possibili-
tate ad mercū
et demeritū. sicut
impossibilitatez
ad coactiōem sicut
ergo quocunq; modo intelligat
de arbitrii libertate.
non vide
verum quod dicitur. Rōnes dōz
quod hic appellat
Aug. ar. liberta
tem non ipsam
potentie facili-
tatem sed expe-
ditionem sc̄m
quam dicitur li-
bere facere quā-
do non habet re-
tardationem. h
autem requirit
quantū ad bene-
cīl conuersiois
hec autem frequen-
ter non habetur
in morte p̄co
quod anima adeo i-
tentia est dolor
mortis et erit
dūnis. q̄ minus
potest ad seipaz
redire et cogitare
que sperarent
ad hoc ut habe-
re aliquis suffi-
cens remediu-
verē penitentia
Uerū tamen bra-
videtur loqui d
rēpōrē potest mor-
tem in quo non
soluz difficilez
impossibil. et al-
uari deceademz
in peccato. non
quia hoc nō pos-
sit. diuina potē-
tia. sed iuste tra-
tionabiliter op-
positum decre-
uit diuina iusti-
cia. Et si jalicui
vñz post mor-
tem dedit grati-
am. intel. i. cōdū
est quod ille non e-
rat damnatus
per sententiam
iustitiae legitur de
realio. Aliquid
etiam dicere vo-

lige. quia sine charitate nemo
saluus esse potest. Non ergo tā
tum ita neat penam qui penitet
et anxietur pro gloria. Que cō-
uersio si contigerit alicui etiam
in fine desperandum nō est de
eius remissione. Sed quoniam
vix vel raro est tam iusta cōuer-
sio. timendum est de penitē-
tē. maxime cum filiū quos illi-
cēdēt sunt presentes. vix
et mundus ad se vocet. multos
solet serotina penitētia decipe.
Sed quoniam deus semper po-
tens est semper etiam in morte
iūnare. valet quib⁹ placet. Luz
ergo opus sit non hominis sed
dei fructifera penitentia. inspi-
rare eam potest quandocunq;
vult sua misericordia. et remunerare
ex misericordia. quos damnare
potest ex iusticia. Sed quoniam
multa sunt que impediunt et la-
guentem retrahunt. pericul-
sum est et interitū vicuum ad
mortem protractare penitentie
remedium. sed magnum est cui
deus tunc inspirat. si quis est
veram penitentiam. sed si etiaz
sic conuersus vita viuat et non
moriat. non promittimus quod
euadat omnem penam. Nam
prīus purgandus est igne pur-
gationis. qui in aliud seculū di-
stulit fructū conuersiōis. Hic
autem ignis et si eternus nō sit
mirum tamē modo grauius est. ex-
cellit enim omnem penam quā
vñz passus sit aliquis in hac vi-
ta. Nunq; in carne tanta iuuen-
taē pena licet mirabilia marty-
res passi sint tormenta. et multi
nequiter quamra sepe sustine-
runt supplicia. Ex his statis oñ-
ditur quod periculorum sit differre
penitentiam vñz in finem vite
sitamen etiam tunc vera habe-
tur penitentia hominem libe-
rat et vitam mortuo impetrat.
non sic tamen. vt nullam senti-
at penam. nisi forte tanta sit ye-

Quartus

lucrum quod hoc p̄ivilegium speciale sit. vt dominus
offerterōrum sanctos suos diligenter.

Dicit autem ignis et si eternus non sit. Videlicet hoc falsum. quod ig-
nōis confagratōnis qui exuret
faciem mundi nō
peribit omnino
sed reprobus in-
volut. ergo mī-
to so. tuis vide
quod ignis in e-
ternum duret.
B. dicendum
quod non loquitur
de duratione si
ut eternitate isti-
us ignis quā Lu. xiiij.
tum ad substan-
tiā. sed quan-
tum ad officiū
sive quantū ad
acruz puniendi
sive purgādi bo-
nos. si enim re-
manet ad actus
aliquem. id qđ
habet ardoris e-
rit ad reprobā
concremationē
non ad purgati-
onem.

Propriū
titaten.

Querit tps penitentie ter-
minande. b

Si vero queris de illis qui in
hac vita p̄isam non complen-
tūrum trāsūtūr sint per ignem.
vt ibi quasi compieat quod hic
minus fecerit. Idem dicimus
et de istis esse sentiendum. et de
hijs qui in extremis penitent.
Si em̄ tanta fuerit cordis con-
trito et delicti exprobatio. vt
sufficiat ad puniendū peccatum
liberab alius penis transeunt
ad vitaz. et si inexpleta fuerit pe-
nitentia. quod perfecte penitent
et ingemuerunt corde. Quive-
ronō adeo conteruntur corde
et ingemiscit pro peccato. si an-
te expiationem penitentie dis-
cesserint ignem purgatorium
sentientes et grauius punientur
et si hic impletum pñiam horre-
dum est enim incidere in manū
dei viuentis. Deus enim cū sit
misericors et iustus. ex misericordia
penitenti ignoscit non reseruās
peccatum ad penam eternam.
ex iustitia vero impunitum nō
dimittit delictum. aut enim pu-
niet homo aut deus. Homo aut
punit penitendo. deus vero pe-
nam exigendo. Et est peniten-
tia interior et exterior. Si ergo

Horēdūm
est incidere iusta-
nus dei viuen-
tis. Videlicet cō-
trarium dici. qđ
regum ultimo.
melius est mibi
incidere in ma-
nus dei qđ in ma-
nus hominis.
Item deus est
misericordissim⁹.
sed in manū mi-
sericordior me-
lius est incidere
ergo tē. B. di-
cendum quod du
lōsūtūm p̄plex est status. p̄ autem
vñus in quo se ē
pīrum habet mi-
sericordia et hic
est status viet⁹
sentientis. p̄o quo
dicimus est meli-
us est incidere
manus dei. Ali-
us est status in
quo sceptrū h̄
iusticia. hic est
status viet⁹

re. et pro hoc dicimus horrendum est incidere tecum. quia cum deus sit misericordissimus. ideo plus impedit et humanam mens possit extimare. Cum sit et similiter iustissimus dominus noster non sit ita pronus. adeo tamen grauster putat. quod horribile est cogitare.

Dicendum enim peccata mortalia. in penitentia sunt venialia. Viderur dicere fallitur. quia mortale in penitentia omnino delatur. ergo omni non cessit esse. ergo non transiit aliud peccatum ergo non sit vice male. **B**ut dicens in mortali duo sunt. et mala et reatus sive obligatio ad penam. Cum ergo delatur mortale. in culpa omnino desinit nec in aliud transit sed reatus pene manet alteratus. quia prius erat ad mortem eternam. sed modo est ad penam temporalem. **S**ed quomodo intelligimus quod iste reatus fuerit. Norandum est dic quod aliqui voluerunt dicere quod idem reatus erat. et minoratus sive diminutus. Dicerunt enim quod cum deus dimittit culpam. non dimittit hanc id quod est. sed solus in rationem dispositionis que est eternitas. unde prior

Habemus iam huius partis de pena purgatoria ratione penalitatis queruntur sex. Primo queritur verum pena purgatoria sit. Secundo verum sit maxima penarum temporalium. Tercio queritur. verum sit voluntaria. Quarto. verum sit in ea maius certitudo quam in vita. Quinto queritur de his quorum ministerio pena illa infligitur. Sexto. et ultimo queritur de loco in quo anime purgantur.

Quodlibet. I. a.

Consummatum ponere penam purgatoriam. Et videtur quod auctoritate apostoli. ad Cor. 11. ipse autem saluus erit sic etiam quasi per ignem. ergo videtur quod sit posse aliquam penam posthanc vitam qua electi purgantur. **I**tem Augustinus dicit. et haberetur in litera aut hoc puntus. aut deus punit. sed frequenter aliqui conturbantur in fine qui non puniuntur in presenti. ergo necesse est. quod puniatur a deo. sed non igne infernali sive eterno. ergo recte. **I**tez videatur hoc ipsum ratione. quod qui grauius peccaverint. grauius est puniendus. ergo qui diutius peccavit. diutius est puniendus. sed iste qui gneuerat in culpa vel ad mortem diuturnius peccauit. ergo diuturnius et grauius debet puniri. sed non in hac vita. ergo recte. **I**tem peccatum relinquitur impunitum est vniuersum remanere in ordinatum. et hoc est vniuersum sedari. sed impossibile est quod summa sapientia dimittat vniuersum fedati. ergo poterit illud puniri. sed non in presenti. ergo recte. **I**tem si non est pena purgatoria. sed boni statim evolant. ergo errat vniuersalia ecclesia que defunctorum fidelibus facit suffragia. **I**tem si non est pena posthanc vitam. ergo qui perdurat usque ad mortem in

obligatio ad penam manet. sed quia dominus remisit eternitatem iam et solum ad penam temporalem obligat. ita quod item reatus est qui tunc erat et nunc. et pro tanto creditur mortale fieri veniale. Sed illud non est multum bene intelligibile pro eo quod et

oporeat penam tolerare. **Q**uemdam enim in peccata mortalia. in penitentia sunt venialia. non tammodo mox sanantur. Sepe infirmus moreretur si non medicaretur. non tammodo statim medicatus sanatur. Laguet virtus qui prius erat moriturus. Qui autem impenitens mortale moritur et eterniter cruciatur. **S**i enim semper visus est reatus. et primus reatus communatur. et calpa totaliter dimittitur.

et video si mortale dicatur fieri veniale quantum ad reatum non est intelligendum per identitatem. sed per commutationem qualiter facit divina sententia. Non tamquam dicitur mortaliter in pena. dicitur fieri veniale. quia ibi de eo pena impetratur. **G**o Si enim semper vivere semper peccaret. hoc dicere de immortente. si hoc verum est. tunc videatur quod quilibet immortalis peccator continuo. **B**ut semper peccato gneuerant. et id semper debent perseverare in pena. Alia est tamen ratio huius sicut parebit infra dis. xlviij.

culpa. cum nulla in sustinuerit penam. reportat de maiestate sua commodum quorum utrumque est falsitas manifesta. **L**ontra Apocalyp. xiiij. Beati moruti qui in domino moriuntur. ammodo iam dicit spiritus ut requiescant a laboribus suis. ergo posthanc vitam nullus bonus laborat. ergo nullus affligitur. ergo nullus puniatur. **I**tem deus est misericordissimus. sed a summa misericordia veniam dimidiam sperare est impotes. ergo cum remittit. totum remittit. ergo si aliquis de peccato remisso exigit a peccatore hoc est secundum statum presentis ecclesie. sed in morte hunc statum egreditur. ergo videtur quod amplius nihil ab eo exigatur.

Item in morte absolvitur quis ab omni mandato. ergo et a mandato satisfactionis et confessionis et huiusmodi. sed punitio pro peccatis satisfactione est. ergo liberatur deinceps ab omni debito punishmentis. ergo ut videatur amplius non puniatur. **I**tem promovit deus ad miserationem quam ad condemnandum. Sed decedentem in mortali peccato statim condemnatur. ergo decadentem in charitate statim glorificatur. **I**tem potentiores charitas ad eleundam quam in mortalitate culpa ad deprimentem. Sed culpa mortalitatis statim temeritatem absolvit. ergo charitas statim eleuat in celum. ergo non est ponere post mortem aliquod supplicium. **I**tem statim post mortem rindex statutum est in via. sed in via non est nisi duplex statutum. sive bonorum sive malorum. quod post mortem non est nisi duplex. sed statutum alia decedentia vel e in paradiiso cum bonis. vel in inferno cum malis. **B**ut dominus quod sicut de scriptura et auferit scelos. et reuelatentes plures. et rationes concordant. et ecclasia vniuersaliter confirmat. quod pro illis erat absque dubio posthanc est ponere penam purgatoriam. Ratio

Liber

quartus

- autē būius est ista . quia vniuersit̄ vie dñi misericordia
et veritas . Sic autē misericordia parcit domīn⁹ . vt ve-
ritas siue iusticie nō fiat preiudicium . ideo dimittit cul-
pam et penā eternā . ita tamē obligariū tenet ad penā
tqalem . ab hac autē pena non absolvitur i morte . quoniā
am iatua p̄ mortenō repugnat puniēti anime . quis
non co mperat merito eiusdem puniētur enim anime
et premiatur . et ideo cū nō sint aliquid taliter remissa pec-
cata quin obligatur ad aliquam penam . nisi fiat p̄ bap-
tismalē grām . et ad ea obligacionē non absolvitur . et de-
bitor penē non possit eis debito ingredi celum . necessari-
10 riū est esse purgatorium . **A**d illud ergo quod obij-
citur apoc . et requiescent a laboribus suis . Dōm . q̄
est labor in operando . et est labor in partiendo . et verbuz
i . ilud intelligitur de labore in operando . quia nō ē dies
in qua operari valent in credendo . non autē intelligitur
de labore in partiendo . et hoc pater ex ipso textu sequēti-
11 opera enī illoꝝ sequuntur illos . **A**d illud quod obij-
citur q̄ est misericordissimus . dicendum q̄ est verum .
sed tamen iustus est . ideo veniam prestat quam dec̄ iu-
stam misericordiam prestare . Quia enim iustus est ho-
minis iusto . non decet reconciliari manente in iusticia
et offensia . tido misericordie iusticiā decet ut remittēt vna
mortale culpam remittat omnem aliam . non sic de per-
na . Quoniā enim misericordia remittit penam . et iusticia ex-
igit . ideo oportet quod animo dōm iudicari ut alteri nō
puidicetur . et sic pater q̄ etiam pena exigetur in foro di-
12 **A**d illud quod obijcitur q̄ absolvitur ab omni man-
dato . Dōm . q̄ verum est . sed tamen non absolvitur ab
omni debito . imo anima trahit secum debitu . et q̄ retribu-
tor ē iustus . retribuit īm q̄ inuenit debiticem . et q̄ de-
bitix erat pena quā nondū exoluit . pater . tē . **A**d il-
lud quod obijcitur q̄ statim damnat decadentem i mor-
tali peccato . Dōm . q̄ non est sile . quoniā ille qui i mor-
tali est nūbil habet in se qd sit digna vita . immo totam
vel ē mortuū vel mortificat . et ideo summe dispositus
est ad eternā damnationem . et propter hoc statim dam-
natur iusta retributōne . Sed ille q̄ enī charitato . cum
charitas simul fecit cum veniali culpa et reatu pene . ha-
bere potest in se aliquid dignum pena . Et quia gloria
non potest simul stare cum pena p̄m forum commune .
veceſe est pr̄xus debitu illud solui per penam purgato-
riam . **A**d illud quod obijcitur de pondere iam pat̄ respon-
sionē . quia pondus charitatis habet in se aliquid
retardans . vel culpam aliquam parvulam . vel reatu
sed pondus peccati nūbil habet elevans vel retardans
ideo non ē iūmē de ascensiū charitatis . et de decessu pec-
cati . **A**d illud qd obijcitur q̄ non est nisi duplex ita-
tus in hac vita . ḡ tē . Dōm . q̄ licet nō nisi duplex sit p̄n-
cipalis . tamen vteros subdiuidit . Itā q̄ habet iustici-
am in duplice differentia ē . Aut enī ē in statu perfecto
rum perfeccōne completa . et talis non habet aliqua ve-
nitia nec aliqua crenabilia debita . et huic statum debet
vita eterna . tales sunt sancti maritres . vt laurentius .
et vincentius . et sancti confessores . vt benedict⁹ et fran-
ciscus . Alij sunt in statu imperfectiorū . et hi crenabilia
habent ut plurimum . et teria rebita . et oportet plenum
debita crenabilia solui q̄ introducatur in prisca . et hoc
16 est i pena purgatoria . Similiter carētes iusticia in du-
plici sui differētia . Quidē ē statu parvuloz . et hi carēt
iusticia originali . et his cōpēti statut in limbo sine pes-
na sensibili . Alij qui sunt in statu aduloz . qui carēt iu-
sticia personali sine gratuita per propria culpam . et ta-
libus competit statut infernalis . et sic pater q̄ ratio iſ-

la nō valer . Posset etiā dici q̄ pena purgatoria non di-
cit statum sed magis transitum de statu in statum .

Questio q̄ . **b**

Utrū pena purgatoria sit maxima pena p̄tū . Et q̄
sic videtur Aug⁹ . in quadam sermone . ille ignis duri-
or erit q̄ quicquid in hoc seculo penarū aut videre aut
sentire . aut cogitare quis potest . **I**tem i littero dicit
q̄ expellit omnē penā quā vñch passus ē alijs i hac vi-
ta . Ite rō videt . q̄ q̄to quis iudicand⁹ ē debilior . tan-
to iudex punit̄ minor pena debet esse p̄tēns . ergo
q̄to ē fortior . tanto exigit ab eo pena grauior . s̄ sp̄s le-
parat⁹ impropotionaliter ē fortior . q̄ sit totum cōmu-
ctum . siue hō torus . sed p̄ hāc vitā ē sp̄s separatus . er-
go videtur q̄ grauior punit̄ . **I**tem sp̄s separatus a
carne sp̄ grauior peccat q̄ sp̄s carnī coniunctus . s̄ ma-
lum pene proportionat⁹ malo culpe . et malū culpe sp̄ gra-
uius est in sp̄s separato . ḡ pari roe et malū pene . **G**em
maior et grauior ē pena passionis q̄ pena compas̄is
s̄ aia eruta punit̄ pena passionis . coniuncta vno pene
passionis . ḡ . tē . **I**te q̄to aliqua pena ē maior . tanto
est grauior . Sed anima etura cū punit̄ . tota punit̄ . et m-
torū cū enī si simplex . ignis totam attingit . Sed in p-
senti vita aut nūc aliqua pena totū hominem cruciat . er-
go generaliter grauior est illa q̄ sit aliqua a tempore pe-
na . **C**orsa deus ē retributō . vñl cuiusq̄ ē in meri-
tum lūu . vnde proportionatiblē responderē pena reatu
sed cū q̄s mortuū reatus nō intendetur . ḡ nece pena de-
bet intendi . ergo nō debet esse maior in futuro . q̄ in p̄n-
ti . **I**te q̄to aliquid magis est passibile . adiunctum pu-
niēti . magis patit et grauior punit̄ . sed coniunctū ē magis
passibile q̄ anima īm se . q̄ adiunctū affligēti magis pa-
titur . ergo si punit̄ coniunctū in p̄n . et ī futuro . aia
separata . pater . tē . **I**te maior ē passio in qua agens ē
transmutans et abiectans q̄ vbi alterz boyz deficiat . sed i
purgatorio anima punit̄ ita q̄ nō traīmutat nec aliquid ob-
luicit . in p̄n aut corpe sit abiectio . ergo videt . q̄ aia
pena sit grauior . **I**te beatorū crux aia q̄n glificabit corpe
resumpro . et similiter misericordia quando punit̄ corpe
resumpro . ergo vñl aie ad corpus p̄tē facit ad pene
augmentū q̄ ad diminutionē . ergo ab oppositis iepa-
ratio facit potius ad diminutionē q̄ ad augmentū . er-
go videt q̄ min⁹ grauior punit̄ i purgatorio anima se
parata q̄ nūc cū sit coniuncta . **B** . dōm . q̄ sicut dicit
magister et sancti etia multi dicunt . oportet nos cōcedere
etiā si nō apparet nobis rō q̄ pena purgatoria graui-
or est omni reali pena quā modo sustinet anima carni con-
iuncta . in brōi autē magis adherendū est autē q̄ rōm .
p̄co q̄ illud est magis iup̄rā naturā et rōnēm q̄ īm na-
turā et rōnēm . Sicut tamen hoc intelligendū vt genera-
liter pena illa sit maior ista īm regula ph̄i . Si optimū
in vno genere ē meli⁹ optimū in alio genere . et hoc iūl/
plicē autē meli⁹ . Sicut intelligendū ē hic q̄ illa sit maior .
nō q̄ minima sit maior . maria īb genere . s̄ q̄ maxima
illo genere maior sit maria īb genere . Sicut ei dīc-
be . greg . q̄busdā reuelatū est q̄sdā oias in umbra ē p̄/
nitas . Ad hā autē qd tenem⁹ intelligendū q̄ aliqui volue-
rū assignare rōmē naturālē ostēdentes q̄ ex natura aie
veniret . q̄ cū aia exuta patit p̄ seip̄am patit īm se torā .
et ideo pena modica est ei grauiusima . Sed hūc modū
dicēdī non aprobat ratio catholicā q̄ in inferno credit
anias grauius punit̄ das p̄ corpora ī refumpta . vñ/
de cre sedū ē q̄ iusti qui in igne flagrationis in corpo-
re purgabūtur in die iudicij . grauius punit̄ tur . quia
breuijs . et ideo intensus q̄ qui nūc purgantur . Blq

Voluerūt assignare rōnem p̄tm anlem. p̄tm sup̄ia natūram. Dicerūt c̄m q̄ anime exente a corpore habent potētias expeditas. et naturale desiderium habent per̄grinandi ad bonū propter q̄d sūt creare. Et vlt̄rē ſ̄tia est in eis q̄ magis in desideriū inclinat. et iō cū illud bona ſciat. et ab illo retrahat et quāli in carcere. modis ea pena sensibilis cū hac tristitia est eis maxima. et p̄t̄to dicat pena purgatoriū cē maxima. Sic ut em̄ delectatio nō ſp̄nakes ſunt in te mīlē multe et p̄cellūr corposa. ita et tristitia d̄ abſerit supercelit omnē dolore corporū. Et cetero nec iſta rō manuducit ſicq̄ appetit. Primum qđem q̄ desideratiū ſumū boni. et desideratiū qđ b̄ necessario ſecū cōtūctā fructuoz et aliquā realē poſſeſſionē. et iō parit gaudiū. vñ qui pl̄ desiderat ſupremū bonū magis ibi delectat. In hoc em̄ diſimile eſt deſideriū r̄paltuz et corporū a deſiderio ſp̄nali uero dicit Aug. in li. lxxvij. q̄ et illud veritacē b̄ marie cū deus inhabitat et charitacē in aia. Sc̄m etiā iſtā rōne pena ly. mīlē maxima cēt et fuſſet maxima iſeris prib. et ibi credit fuſſe requies facta. Et iſta etiā rō nibil ad p̄pōſitū facit ſicq̄ inspicat. p̄ eo q̄ ſanci nō et carentia locunt. ſed de pena affetuia. ſicut de igne ſue de flāma purgatoriū. Id dōm q̄ rō b̄t̄ ſumif et diuine iuſticia. et iſta ē rōne recta. q̄d ignis agar in aiom (vñ iſra vidēbit) nō ē nature ſz iuſticia et iō q̄ magis agar diuine iuſticia eſt attribuendū. Qm̄ q̄d iuſt̄ pena nō acceptat ſed iō q̄ punita canū. ſed q̄m q̄ pl̄ eſt ea rō ordinis reci. Sc̄m h̄ intelligendū et q̄ eſt pena aſſumptio et pena iuſticia. In pena aſſumptio eſt placet deo o: diatio pena ad culpa. ſz rōdo et rectudo q̄ eīn voluntate aſſumente. Et in pena aſſiſcia placet ordinatio pena ad culpa. q̄m iſig pena peneſtia in pſenti pl̄ē aſſumpta. pena mox iūtū ē iuſticia in purgatoriū. p̄ eo q̄ iā nō eīt tēp̄ agendi ſz recipiendi tōmodica pena in pſenti plus ſatiſfacit. et magis ē de ea cōcēta diuina iuſticia q̄d de magna in futuro. Et iō quasi improporionabilit̄ maiorem erige ut ei ſatiſfiat. Et pl̄i aut̄ poteſt idaberū in uitio materialib⁹ debitib⁹. creditore em̄ pl̄ acceptat marca auri q̄. et marcas argenti. et pena p̄iens illi cōparata multa p̄cōſtio ſz in cōſpēctu dei q̄ ſit aurū argēto in ſpectu hoīm. Lōcedēdē ſz ſur rōnes p̄b̄t̄ ſenā illa grauiorē eſſe. Ad illud q̄d ob̄ q̄ reat̄ nō auger̄ dōm q̄ verū ē. Et reat̄ pena meli ſo: aut̄ cēmodica pena aſſumpta q̄d de multa iuſticia. Ad illud q̄d ob̄ q̄ quāto magis ē paſſibile magis part̄. dōm q̄ illud eſt verū ceteris partib⁹ ſz diuina virtus cui ē ille ignis instrumētū ordinare punita grauius. Uel dōm q̄ pena nō iudicat maiorem timorū. fīm leſi onē ſue paſſione. ſz fīm ſenſum pāliōis put ſenſus refugit illa pena. Et qm̄ ſp̄s licet min⁹ ledā ab igne q̄d corporis. viuaciōtē tamē b̄ viam ſentiēti paſſione. Et iterū marime refugit quia hoc ē naturā ſuā eſt. nō ſic contra naturā corporis. Et iō q̄uis minus patiat̄ et minus ledatur. paſſio tamē naturali magis puniſt et magis dolet et hoc patet rōno ad duo vlt̄ma. Quod enim dicit q̄ magis puniſt q̄d abuſit et tranſmutat. dōm q̄ falſū et q̄ignis infernalis q̄ virūt non conſumit grauius punit et ille alius ignis q̄ vrtuoz facit. Similiter de alio 22 q̄ magis puniſt q̄d vnt̄. dōm q̄ falſū eſt. quia maior; pena ē brachiu cōcerere q̄ etiā amputare. q̄ remane ibi ſus et dolor. cōtinuus. Sic et in aia que nūq̄ dormit ſe et actualis ſenſus noctui et diſenſus. ita q̄ vrtuoz vigeret et neuer minuit. Et iō ſp̄s et p̄t̄ ſp̄s. et ille dolore in te ſus et continuus. acq̄b̄ grauior. Quod aut̄ corpus agri ſp̄m. in ſuo loco diceſt cū aget de penis infernaliſbus.

Ques̄tio. iii. Ut illa pena illa ſit voluntaria. et q̄ ſic videt̄. q̄ oī ſa- piens vult illud ſine quo nō p̄t̄ adiipiſci q̄d deſiderat. et deſideriā ſanitatem vel ſecari et vrt̄. Et anime in purga- torio nō ſunt inſipientes. et deſiderat glām. et ſciat ad eā non poſſe puenire niſi p̄ illi pene toleratiā. q̄z. Si na- dicas q̄b̄ nō velle ſimpli ſz ſub cōdicioe. oſidic ſz ſimi- pliciter velit. Lor recet̄ b̄ qui voluntatē ſuā voluntati di- uine cōformat. et dicit amb̄. et glo. ſug p̄ ſicut habitum ē in p̄mo. Sed iuste in purgatoriū h̄t̄ correctū. et deus vult ibi eſte ip̄o. q̄ ip̄o volūt ſeibi eſte et pari. **I**te oī ſe- vere penitentia vult ſacere emēdam ſue agēdo fine ſuſci- piēdo. ſed aīa q̄ moritur vere penitentia p̄niam nō amittit. q̄ vult emēdā ſuſci. ſed nō p̄t̄ agendo. q̄ patiēdo. q̄ vult ſuſci illam pari. **I**te oī qui patit̄ pena aliquāz et nō vule illā pari iudicat impotēs. et ille ē q̄ dicit iobe diens. q̄ cū vīrī iuſti in purgatoriū pena patiat̄. ſi no- lune illā pari ſunt impatiēces et inobedientes. Lōtra. vo- lūtarīu ē illud q̄b̄ ēn ip̄o cognoscē ſingulāria. q̄d nō ē a principio intrinſeco ſed extrinſeco. et de necessitate nō de libertate. nō b̄ rōne voluntarij. ſed talis ē pena pur- gatoriū. q̄z. **I**te nibil a quo q̄ ſeſiderat et peti liber- atiē voluntarij. ſi em̄ eſſer voluntariu in eo veller p̄ficeret. ſed iuſti qui ſant in purgatoriū petiūt et deſiderat inde liberari. q̄z. **N**on multa reuelat̄ ſuſci nota ē. ſic p̄ p̄b̄t̄ p̄. uij. dialogo. **I**te quanto pena acerbior. ſi vo- lūtarīu eſt. et glo. iſolus ē martiriū. Sed pena purgatoriū eſt acerbissimam et mōſtrātu eſt. q̄ ſi eſt voluntaria. vñ et omnes qui tranſeūt purgatoriū martyres iudicādi ſe. **I**te. dōm q̄ aliqua pena dicit̄ tripliciter voluntaria. Uno mō quia aſſumis a voluntate impante ſicut eſt pe- na penitentialis. Alio mō quia ſuſtinet a voluntate ac- ceptat̄ ſicut eſt pena martirij. q̄ adeo eis placet q̄ ab ea liberari nō vellent. Terro mō eſt quedā pena q̄ ſuſtinet avoluntate tolerante. et pena q̄ eſt in patientia. ita q̄ eius oſpoſit̄ eſt in deſiderio. ſicut cū amās et deſi- deras ſanitatem inſiſtāt̄ ſuſtinet q̄dem inſiſtāt̄ ſanitatem. q̄d penam diuinitus inſiſtam. aſſamēt ab ea liberari. p̄u- rat. et illud minime habet rōne voluntarij. hocmō volun- taria ē pena purgatoriū in viris iuſtis. q̄ voluntarie eā ſuſtinet. et deſiderant veheſēt ad p̄t̄am puenire. et ali- os ſibi auxiliū p̄bere. Sc̄m hoc patet rōno ad vrt̄aq̄ p̄. Qm̄ rōnes ad p̄mam p̄. p̄b̄t̄. illā penam voluntari- am eīt̄ hoc mō tertio. Rōnes vero ad oſpoſitū. p̄b̄t̄ q̄ non eſt voluntaria p̄mo mō vel ſcēo. quod patet diſcur- rendo per ſingulāras. Prime em̄ rōnes currūt ſm volun- tare in tolerantem que deo ſe conformat. cū erām liceat̄ aliquid ſibi deſiderare quod eīt̄ deus. veller ip̄am habere q̄tūm in ſe eſt. Seq̄ntes rationes currūt ſm voluntar- tem impante que eſt ab intrinſeco. vel ſm deſiderantes que nolleſ ſepari a volūto. que tantum magis delectat. q̄d voluntariu quod ob̄iunt magis deſiderat.

Ques̄tio. iv. Ut illa pena ſit minor certitudo de gloria q̄ ſyſta. Ergo ſic videtur. quia quanto ſtatus ſimilior eſt ſtatui quem homo omnino respuit. tanto maiorem timorem incutit ei qui in eodem eſtit. Sed ſtatus purgatoriū magis ſumilius eſt ſtatui infernali q̄ ſtatus vite preſen- tis. ergo augetur in eo timor. ergo per oſpoſitū mi- nuitur certitudo. **I**tem ſicut anima peccat̄ ſuſtinet punita timore et dolore. ſic eōtra anima iulta reficitur gau- dio et ſpe. ſed in purgatoriū augetur pena doloris. ergo pari rōne pena timoris. ergo minuitur certitudo fu- ture beatitudis. **I**te ſi augetur certitudo augeret conio-

Liber

quartus

latio. et si augeret consolatio minueret flagellatio. ergo si esset ibi maior certitudo esset minor afflictio. qd in pnti. Sz nō ē minor. s; maior afflictio qd in pnti. gē minor certitudo. Itē si maior ē et ibi certitudo cū non ambuleribz aia p spē. Sz p sūdē qd nō euacuat quousq; veniat tur glie. ecēt ibi maior fides. et si maior fides. maior grā. qd a destru ctione pntis. s; grā nō ē maior purgatorio. videt gē nec maior certitudo. qd salte ita dubitato aia ibi sicut b. Sed hic nescit vtr odio vel amore digna sit. ergo et ibi nescit vtr sit in inferno vel extra. Cōtra magis ē cert p spē. qd spectat r nō pē desparē qd spēt et despare pē. Sz aie que sūti purgatorio ita sperat qd despare nō pnt. in via autē desparet pnt. g. tē. Itē maior ē certitudo i eo in qnlla est dubitatio qd i eo i qd cadit dubitatio. hec ē p se vera. Sed i eo qd est i purgatorio nō cadit dubitatio degloria habēda. gē ibi maior certitudo. Probatō minoris. si pē dubitare le puctuz pē. neq; inter opinari. et qd pōt opina ri pē credere et errare citra vtrancs pnt. qd cū aia talis nō possit errare. nō videt qd possit dubitare. Itē si venit b̄ riebario. aut ex subreptōe. aut ex scia certa. nō ex subreptōne. qd b̄ copetit anic rōne. pntecōis sue carne a qd opimis et nō oīno ē dñia actū suoy. Nō ex certa scienzia pbatio. Aia qd est i purgatorio. certa fide cognoscit qd in inferno vermis nō morit. certa fide cognoscit qd nō in inferno nō meliorat. certa fide cognoscit. qd in inferno desperat. cruciat. Sz stat qd oposita videri se ex de liberatōe. nec pē bis dubitare qd cadat ab aia fide. sed nō pē fieri infidelis. ergo nō pē ex certa scienzia dubitare nec ex surreptōne dubitare. ergo nō nulo mō. g. tē. Itē cuia a carne separatur scipam nudaz intuet. qd videret qd b̄ i se. gē nouit vtrū habeat culpā mortale an grā. et certa ē qd si haber grām nō pē ad infernum descendere. qd videt qd nulo iudicio dubitet. qd mōto maior certitudo ē de glā in purgatorio qd i pnti sclo. Cōtra. ad p̄dictōe intelligētia ē notādū fm quosdā qd p aceritate penaz ita absorbet spūs vt vbi sit ignorat. et b̄ dubitare vtr sit i inferno an terra. Sicut enī op̄ls ex dulcedine extra se rapit vtr nesciat an i corpe an extra corpus b̄ viderat. sic suo mō dicūt penis se habere. et p statu illo dicūt minorē certitudinē scdm actū esse. licet nō sit minor fm habuit. imo qdāmodo maior. Sz certe nō vtr b̄ rōnabilitē su/ stinere. Primum qd si spūs carni dūce posse ab hmō penis adeo absorberi vt vsl̄ rōis amittat. spūs tamē se parat qd imortalis ē nō vtr adeo absorberi. cū formō sit ad sustinēdū magnā pena in se qd in corpe pnt. Et qd il lud vtr sit p̄ Grego. in iij. dialogo. vbi d̄t qd qdaz in purgatorio exētis i graibz penis perierūt adiutoriū p̄ liberatōe. gē sciebat se aliquāt esse liberados. Patet etiā p̄ illō qd dr. i omel. de diuite et lazaro. vbi dr̄ d̄t dāti nati supra se electos considerant vtr i dīciudicūt. et ergo pena illa infernalis in proportionabilitē grauior est qd purgatoria. illa nō absorber vsl̄ rōis i danaris qd sunt oppressi verme et despatorē et culpa. qdromagis necista pena absorberibz spūs iustoz. qui formicari sūt bona sciebita et spe et diuina grā. certe nō videt. Ideo dicendum qd aie in purgatorio maior b̄ h̄t certitudinē de gloria qd erit sm ille que i via sūt. sicut habebat anime in limbo. Et ista certitudo media ē inf certitudinē vie et prie. In patria enī ē certitudo tentōis euacuās expectatiōem et timorē. In via vtrō ē certitudo expectatiōis immixta terrorō. qd quilibet lobū p̄ dū ē viator. In purgatorio ē me dio mō. certitudo expectatiōnis eoz qd nōdū obtinuit. Sz est euacuatio timoris ppter p̄firmatiōem li. ar. qua deinceps scit se peccare non posse. et sic p̄z maior est

certitudo dū euacuaf timor de lapsu. et illa euacuationē est p aie maiorē pfectionē s; p status muradēm. Ad 25 illud qd obi in Trūm p locu ille similiorē inferno. Dōm p duplex ē similitudo vel symbolū. Una qd clavis ad facilitorē transitiū. qd quē modū dicit pbus. qd i habētibus symbolū facilitorē et trāstrus. et de hac obiicit. Alia est similitudo que ramen ad transitiū non disponit. siē os similius ē osli qd sit humor. et ramen non irate facilē possit pueri in aliumē osli sicut humore. et de isto non haber veritatem qd obiicit. Quia enī difficiliorē et transitus. ideo min⁹ potest. imo si null⁹ ē trāstr⁹ nullo modo potest timere. qm̄ g ab igne purgatoriū in infernum descendere ē impossibile. nec ab igne presentis suppliciū sicut status pntis. qdū ille sit similiorē. nō induci matore timore. Ad illud qd obi qd punitis dolore et timore. Dōm p ad hoc qd sufficienter puniat. non oportet ani mā puniri omni genere pene. afflictio enim ignis vel cruciatio doloris sufficienter puniat. punit etiam titillatio nimoris. Ad illud qd obi qd augmentata certitudine au 27 gerur solatio. Dōm p hoc vtr ē certe pars. sed qd niā illa certitudo ē cū afflictio et expectatio dilatōe. io nō tā viget ibi solatio qd afflictio. attamē nec i tra sua p̄tinērē scias suas dñs. sed cū tratus ē misericordie sue rememorat. et vehementer afflicteros aliquā speci certitudine resocillat. Ad illud qd obi qd ambulet p fidem 28 g. tē. Dōm p et si p fidē ambulet qd rūtū ad eo que diuinatis sūt que nondum per species intuerit. nibilom i nūs tamē aliq; sūt nobis iniūla qd anima exuta nouit rāg certitudinalia. ut pote diuina sūtiam se latam. que de unoquoq; hoīc p̄iculariter terf in eis exiūt. hec autē suba reū sperādarū et argūcio non viserūt.

Quicquid v. e.
Quorum ministerio pena illa infligitur. Et qd ministerio demoni videb. sicut dicit auctor. et habet infra dīl. vij. in fine. Illos habebūt tortores i pena. qd habuerunt intentores in culpa. Sed constat qd nulli purgantur p eis culpis quas demones intendunt. ergo. tē. Itē i legenda beati martini dī qd dyabolus itabat ad obitum sicut ibi dī qd dixit. quare astas hic cruentibus. sed et stans qd sciebat se non posse cū trahere ad infernum. cū sciret virum sanctū. ergo salte volebat ducere in purgatorium. Itē rōne videb. qd crudelius ē vere bonos qd affligere malos. sed quod crudelius ē crudelior tortori debet cōmitti. ergo cum dyabolus cuiusuis angelis sit crudelissimus. videtur qd eius sit virōstos in purgatorio affligere. Itē viri iusti affliguntur in purgatorio. contiat qd non rātōne eius qd habuerunt simile deo. sed ratione eius qd habuerunt simile dyabolo. ergo qdādi est in illis iste reatus non sunt omnino crepti ab eius potestate. ergo videt qd ab eis affligant. Cōtra. Grego. in. iij. dialogo. dicit qd anime reproboz p̄scipas descendunt ad infernū. ergo partitio one. imo multo fortior p̄ scipas sine demonū mīmīstero descendunt in purgatorium. Item anime pnti unturi in purgatorio ab hoc vt purgantur et i celū introducantur. sed demones abhorret animas p̄ purgatorium et liberationē. qd talē purgatorio in suis punitiōem nō admistrat s; fugiunt. Itē sicut dīt Aug. si dyabolus coquisi set porticiā iob. et qd et repatorē debet p̄scipere. nequa qd ipm ampli⁹ veroller. qd cū sciat certis signis ḡ ille aie iuste sicut nos sūt. et ex pena sunt meliora. videntur qd eas amplius nullatenus vixer. Item aliud est qd punit filium. aliud qui punit latrunculū. filium enim p̄p

ni dñs vel doctor. sed latrone punit emissarij vñ tñtor
Sed temores sunt coriores tñmunt sñc sicut filij. qñ neqñ
qñ uenies ē illos ab illis puniri. ¶ Tñc inuita eis qui
de altero triūphauit eidē subqñas pñ triūphus. Sñ aia
viri iusti de temore triūphauit in hac vita. qñ iniustum
29 vñ dyabolus lug cā poile uerat pñt hñc vñta. ¶ Dñs
qñ alio voluerit dicere qñ pena purgatorij ministerio de
monia infligat. pñ eo qñ in scriptura aut vñc aut nñc legi
tur qñ boni angelbi bonos yerauerit. Sñ veratio bonorum
solū a malis fuit. sicut etiā exemplū de Job. exēplū etiā de an-
thonio. mali vero verati sunt a bonis za malis. Et rō
hui vñc ē pñcos. qñq verat alreys tñ affligit qñdam odi-
um hñz. Dyabolus ait. odi bonos tñ malos o suā crute-
itate. io vñrosq aff. liget cū subi. pñmitit. marie cū affligi-
tur pñ petro qñ vñc similitudo tñ qñd characteritatio. vo-
ni vero nō odi ut nñl malos. io illos solos affligit sic
afflixerit sodomitas tñ egipciós. Sed licet videat ē ma-
gis conuenies ut fiat id ministerio demonij qñ scđoz
ipuum. melij in vñc dñm tñ ronabilius etiā qñlicet di-
uina iustitia tubente. tñ flatu eius iuccidente. mali ad-
renf in inferno post iudicium. sic etiā tñ in purgatorio. nō
enī vñc pñabile qñc deinceps illud ministerij exerceant eis
ibi purgacpti scđoz. pñ quā ibi qñ amo aia similis erit
dyabolo. tñ dyabolus suā similitudinē nolit delere. sed
potius confirmare. nec vñq̄ exercet boiem nñi in quo
lperat victoria. acquirere. nec verat. cum a quo vñc̄ eit
et delectus. tñ alia plura ad hoc faciūt qñ raccia fuit. Rur-
sus nō videt hoc pñabile ut ministerio fiat angelorum
bonorum. vt tñ grauitate affligant tñ pñmūt coeūs suos
nec docēt facili poserit scriptura. pñbari. nō solū in se ve-
rūtiā in simili. qñuis Jacob pñtarcia visus sit ab an-
gelo ledi cū emarcuit neruus femoris eius. sed illud ma-
gis fuit ad cocupisētē repulsionē qñ ad graue afflictionē
Ideo cocedendū qñ nō sit ministerio demonij nec etiā lug-
noz spuum. nñli fortassis qñtū ad directum. Lredendū
ē enī qñ in egressu aie a corge alluit. tñ sp. is bonus tñ pi-
ritus malus vñc vel plures. tñc fñm veritatem ferri sen-
tentia. tñ bona est. per ministerium boni angelii vel addu-
cis in celū. vñc in purgatorij quoq̄ posse purgata fu-
erit pñ eius ministerio educat. ita qñ ipse solū iu dedycet
tñ rōtor. Si vero sit mala. qñ ministerium demonij du-
cit ad infernum. Docinq̄ tan. hñ magis pñabile conce-
30 dñndū. Quis nñbil sit in hac pte remere aiserendū. Ad
illud qñ obr qñcētores erūt coriores. Dñm qñ verū est
nñli illa culpa remittat er hñ penitentia. tñ hoc no hñ locū ī
31 pñposito. Ad illud qñ obr qñcēs erat in obitu marti-
ni. Dñm qñ hoc nō erat vt adduceret ad purgatorij. Sñ
qñcupiebat insidiari calcaneo. tñ hoc terrabere in aby-
sum. Ad illud qñ obr qñ maioris crudelitatis ē. Dñs
32 qñ verū est si ibi starer intentio. sed illa puniūtē ē tristis.
ad eternā glorificatiōnē. nō sic ē in dñanis. io nō ē sile-
¶ Ad illud qñ obr qñ puniūtē rōne similitudinis. Dñs
33 qñ est puniri simpliciter. tñ est puniri sive vel sic. Primo qñ
dem mō. puniūtē rōne peti. Sed sic vel. ac puniūtē ad
purgatōm. qñ habet iusticiā. tñ hinc qñcaus puniūtē
ad dyabolū nō speciat. ¶ Questio. vi.
De loco in quo aie puniūtē bas. pena. Et querit vñz
loc ille sit upi. an iferi. an i medio. Et qñ loc lugio
ri vñt. Anume ille iuste erute sunt de peatre tenebriarū
quoniam hoc de omnibus virus iustis. tñ de illis mari-
me vñz est qñ non possunt ad malū terahere. Sñ ipse dy-
abolus est pñceps aeris hñ. qñ videt qñ lnt ille aie supra
huc aerem eleuare. qñ videt qñ loc purgatorij. aiarum
sit in spē agnisi iuriū. ¶ Item in corporalibus situs

sequitur pondus. et cu[m] habet in se inclinationes diversas. sequit[ur] naturam predominantis. ergo a si n[on] i sp[iritu] ritibus locatio sequit[ur] pond[er]um. ita pond[er]um in spiritibus est amor. ergo si in spiritibus predominantia amor castrus q[ui] tendit sursum. vi q[uod] sp[iritu]s absolutus a corpore habeat charitatem. n[on] q[ui] aliquid habeat cretabile beatitudinem sursum. **H**ec purgatorius est via media trascendi a statu vie ad statu p[re]ie. sed status via est circa locum terrestrem. status patrie est intra locum supraclestem. q[uod] cuius via sit media ad terminum. videt q[uod] purgatoriu[m] sit in medio inter celum et terram. sed mediu[m] illud sursum est et matrice. competens spere ignis. q[uod] re. **S**ed q[uod] sit in loco inferiori. in infernali videt. p[ro]mo autoritate gregorii. in dialogo. Una eadēq[ue] vis puniens. bonos probat. purgat et eliquat. malos vero condemnat. deuastat et extirpat. ergo videt q[uod] idem sit puniens. et idem est locus purgandorum et locus dannando[rum]. **H**ec hoc videt per simile. q[uod] limbo scitis patribus fuit loco purgatorio. Sed constat q[uod] limbo fuit in inferno aut iuga inferni. q[uod] p[ro]p[ter] articulū fideli descedit ad infernos. ut enim q[uod] expouant principiar[um] et praetores. **L**oi. q[uod] re. **I**ste vero vir q[uod] locum penitentiae ignorabilis. sic locum gnie est nobilis. et tunc cuiusque in nobilitate locum loquitur. et purgatori debitur ratione culpe. q[uod] est ignorabilis. sicut locum quarto ingloriorum nobilior. et quanto interior tantu[m] minus nobilis. q[uod] re. **S**ed q[uod] sit in medio vir. Hugo de leto vice. Probabile est q[uod] in his locis puniatur in quibus culpam comiserunt. Iea culpam comiserunt hic in medio. q[uod] re. **H**ec hoc ipsum videt ex exemplo. In unius dialogo narrat Gregorius. de paschale q[uod] cypris. epis. vir scias cu[m] in quibusdam balneis inuenient ad quae tuerat ipse epis consilio medicorum. et paschalis iam pridem mortuus ibi pumebat. et post eius adiutorio liberatus est. Ignoramus de eisdem epo si post triculum diem non inueniret ibide. **H**ec hoc etiam videt ratione. q[uod] status purgatorius est status medi inter statu[m] glorie et statu[m] damnatoris eternae. q[uod] in medio inter verius debet esse. q[uod] nec lugitus nec inferus. sed in medio circa nos. **R**ecordum q[uod] utru[m] scitis determinatum non est. nec roes multum efficaces ad hanc materiam adduci valent de facili. p[ro]p[ter] q[uod] licet est hic varie sentire. et secundum tres pres apoliuti. pleumatis inuenti sunt diversa diversa sentire. inuentientes ronib[us] iam tactis. Quidam enim dixerunt q[uod] locus est sursum. qdnam q[uod] deorsum sub terra. q[uod] dam q[uod] ibi vidi peccauerunt. Sed si dixerim q[uod] oino sursum sit repugnabit rore et auctoritate et reuelatio. q[uod] frequenter plures circa nos pati inuenientur sunt. Si dixerim q[uod] omnino deo[rum] sumus. de incovenientis sequi. Si dixerimus q[uod] ubi peccauerunt. illud oino vel incredibile vel improbabile est. q[uod] oes aie que parisi peccauerunt parisi puniuntur. Quid ergo dominus plane post dicti q[uod] est determinare locum purgatoriu[m] dupliciter. vel secundum legem coem. vel secundum dispensationem sp[iritu]alem. sic diversis diversa loca coecilia sunt. vel propter eorum celeriorum liberationem. ut possint asperges iuam iudicantia reuelari. sicut docet exemplum de passione. vel propter iram instructorem ut aliquando recognoscimus magnam post hanc vitam penitentiam infligi peccatis. Vel propter aliquius sancti imprecatio[n]es. sicut legis q[uod] sal-

Liber

ceus patricius impetravit quidam quod puniret in quidam loco
in terra. ex hoc fabulose oritur est quod ibi esse purgatorium. et
sic sunt diversa loca. Ceterum in infernum est quod locus purga-
torii in infernum sicut legem coem. est etiam medius sicut dispe-
sa; dem diuinam. superius in spera ignis non est aliquo isto
modo. sed quod hoc cogitat moueri videt sicut fantasticas
fictioem. ¶ Ad illud quod obrum est in fugione. quod sumus
erupti de peccato tenebrarum. Domine quod inferius existentes etiam
erepte possunt esse aie. quod satanas non regnat nisi in mundo
nisi per conversationem non per localiter inhabitarum. ¶ Ad il-
lud quod obrum quod ceterum sequitur naturam predominantem.
Dominus quod motus aie sursum vel deorsum non est sicut suum des-
iderium. sed sicut diuinum iudicium. quod est mouens superum. et quod
illud iudicium decrevit eam affligere ad tempus. et hoc con-
petit loco deo sum. s. punitorum et afflictionis patet illud quod
non sequitur naturam predominantem. nisi iuxta regulam su-

De confessione sacramentali quatuor ad oportuni- tatem ipsius respectu penitentie mortali in co- patione ad potestatem sacerdotis.

Si vero queris de illo quod satisfactio in iuncta est. Sup-
determinavit magister ipsius punitio in se. hic secundum determinat
per copationem ad arbitrium sacerdotis. Et quoniam in penitenti-
tia a sacerdote imposita tria est considerare. scilicet reconcili-
ationem. et pene impositionem sive iunctioem et ultra
iunctio pene explorationem. ideo haec pars habet tres.
In prima querit magister quasi ordine resolutio inci-
piens a posteriori. verum penitentia iuncta consum-
mata. sit penitens absolutus simpliciter. et hoc facit ibi

39 a. q. Si non sufficit dolor interior simul cuius
pena iniuncta ad datur deus penam. Videlicet falsus
dicere. quod iste qui fecit fecit punitio
iniuncta. fecit totum ad quod teneba-
tur. quod illa complete est. absolu-
tus. Non dicit amplius
penam reddere. Ita sacerdos est
arbitrus inter pec-
catorum et deum. sed si sacerdos iun-
gat peccato-
ri punitam maiori-
rem. peccator re-
natur stare eius
iudicio. quis ex-
cedat. ergo si deus
non revocat com-
missum. si errat
iniugendo mino-
re pena. deus est certus. aut si alius vir frangere pactum.
Ita ignoratio excusat maritum quoniam est iniungibilis. sed scire
quoniam deus exigit pene per culpa nemo novit certitudinali-
ter sed solum per conjecturam. quod in statu iudiciorum et arbitrio
sacerdotis. quod si amplius non procedat absolutus est. Propter. domine quod

Lu. xxiiij.

Quartus

premi mouentis. ¶ Ad illud quod obrum est via. Dicendum
quod est via retardata. et eo quod est retardata. aliquo modo est obli-
qua. et quod aliquo modo obliquat id non potest per recte sit in
medio. et tunc esset via recta et velociter. nunc autem tardior. et sic
pareatur ludus. Romen vero ad alias duo membra et si non
sunt multum efficaces. ramen quia verum coeludunt et
cedende sunt. ¶ Ad illud ramen quod ultimo obiectum
quod medium est. ergo in medio debet esse. domine quod plus sa-
pit naturam unius extremi. pro eo quod punitur ibi non per
eo quod haber de iustitia sed de culpa. Unde cum non sit
nisi duplex meritos. scilicet bonum et malum. sicut legem
communem soli duplex debet esse locus correspondes
retributioni virtutis. Unus nobilis qui est supremus
alter ignobilis qui est infimus. et propter hoc ut dicit
Gregorius vocatur infernus quasi inferius. vel infra
nos siue sub nobis

Si vero queritur de illo etiam. In secunda quando punitio
imponenda est. scilicet verum in extremo mortis articulo.
et hoc ibi. solet etiam queri utrum sati factio in lege sit. In ter-
tia querit utrum in necessitate alicui neganda sit recocilia-
tio. ibi. Scinditur etiam quod utrum necessitatis. Erilla pars diu-
ditur in tres. In prima ostendit quod non est neganda recocili-
atio in articulo necessitatis. In secunda ostendit quod pre-
necessitatem in grauibus oportet solvere ceterum ibi. Non
dicit in pluribus. In tertia ostendit quod si penitentia voluit re-
ciliari et non potuit quod habebatur et per recociliari. ibi.
Si autem queritur de illo quod ad punitam festinat etiam. Princi-
paliter autem plenaria punitio intentio consistit quoniam satisfactione
intinguenda. et qualiter implenda. utrum etiam per iterpo-
litam personam. et verum. s. tota.

Si meruit. Sed quia dispensato-
res ecclesie contritois quantitate
si ppeditur. quib[us] non est datum intelligere
occulta cordium. oib[us] leges
punitio constituantur tam magis quam mi-
nus per peccato dolentibus. quoque
studii ad hec principia tendere dicitur
et cordis dolor est quantum fas est co-
gnoscant. et sicut ipsius modi sa-
tisfactione iungant Eli Augu-
stus in actione punitie ybitale comis-
sum est. et his qui comisit a chris-
tianis et corpe lepere. non tam considera-
rada emesura tamen quam dolor. cor-
em extitit et humiliatus de se despici-
cit. Talem quod plerique dolor alterius
cordis occultus est alterius. nec
in aliis noticiis nisi per verba vel
alia quecumque signa procedit. cu-
sit cor a illo cui dominus gemitus me-
ante non est absconditur. recte constitu-
untur ab his quod ecclesiis presul-
tus sacerdos. utrumque poterit
ad arbitrium sibi poterit ali-
am relaxari ali-
quid de pena. et hoc
de non est exigit.
sed solus est re-
putata quod sacer-
dos absolvit. et
quod ad simili-
citer se cemitrit
in sacerdotis ar-
bitrium si non en-
titur a pro eius quod ab
soluit. quoniam vero
ad taxatorem si se
comittit. nulli in
discreti arbitrii
quod erit discretio
est. quod si aliter sit
decet deum alter
facere. et non si se
cerdos punitam
minore cognitam
imponat. dominus proponit
supplet quod de
erat. Quod obrum
per talis fecit totum ad quod tenetur. verum est de
tentio que venit ex obligatione sive ex reatu pecca-
ti. non est enim verus quousque soluerit penam dignitas. Quod obrum
de arbitrio est permissio. quod in soli discreti arbitrii se co-
mittit quoniam ad taxatorem est punitam.

quod talis fecit totum ad quod tenetur. verum est de
tentio que venit ex obligatione sive ex reatu pecca-
ti. non est enim verus quousque soluerit penam dignitas. Quod obrum
de arbitrio est permissio. quod in soli discreti arbitrii se co-
mittit quoniam ad taxatorem est punitam.

¶ illa ignorātia excusat ut n̄ peccet. s̄ tñ n̄ excusat ut sa-
til faciat p̄fēc̄tā faciat. t̄ o 03 h̄c p̄fici i fōrō d̄i.
40 b.ij. Statū vi cōuerſus fuit pādīsū ingre. me. Uide
hoc fallū. q. Mich.ij. dr. Ascēdēt iter pādēs an̄ eos. 15
intelligit de xpo. g. ante ascēsionē xp̄i nullus intravit. g.
nec latro statim

Hieronim⁹ sed post ascēsiōs
fuit in paradiso
tpa penitēcie. vt sati faciat etiāz
eccliein q̄ pcta ipa remittū. ex-
tra eā qppenō remittunt. Ip̄a
eīm sp̄nsc̄m pignus accepit. si
ne quo nō remittunt vlla pcta.
Hē hieronim⁹. Adensurā tpis
magēdapnia iō nō satis apte p̄

41 et iō via alia eli-
suit in paradiso
celesti. Sed in
illud dubium est.

41 illud dubium est.
et i^t via alia cli-
gēda ē fīm aug-
ḡ paradise⁹ yno
mō dicit statum
fructonis. Alio
mō dicit locum
aptū ⁊ ydoneū
zille loc⁹ duplex
ē fīm ḡ fructu ē
duplex. Quedā
p̄ speculū ⁊ im-
secre. ⁊ tali cōpe
tebat padis⁹ ter-
restris. qm̄ loc⁹
est terrenus. tñ
quic⁹ ⁊ elevat⁹
mine. yr de singulis dicāt quali-
ter vñqđq̄ emendandū sit. s̄z
magis in arbitrio sacerdotis in-
telligentis relinquēdū statue-
rūt. q̄ apud deūz non tñ valet
mensura t̄pis quantū doloris.
nec abstinentia tantū ciborum
quantū mortificatio viciorū.
P̄q̄ tempora penitēcie profi-
de ⁊ conuersatiōe fidelium pe-
nitentiū abbreviāda p̄cipiūt. et
p̄ negligēntia protelāda. p̄ qui
busdā tamen culpis modi pn̄ie
sunt impositi.

Quedā ē fructō
plena t̄ becē in
pīta t̄ huic com
petit loc⁹ supce
lestis. Qn̄ ḡd̄r
ḡ ilatō statim
fuit in padiso. i
telligit q̄tuz ad
statu. q̄ statim
fuit in dei vīto d
ne nō q̄tū ad lo
cū.

42 c **(M)** satis a' perre pfigūt ca' nones pvnō qz z. Lōtra. quia H̄eg. dicit z h̄z s. dis. xv. fāl fas pnias dicim⁹ q nō fm auētēscōz patz iponūf. ḡȳr ḡoēs pnīeverē canonib⁹ scōz pphēdāt. B⁹. dō. p sic in sciētis practicis q versant circa ogo sermo i pticula ri ēcert⁹ zdub⁹. sermo aut in vñ certitudinēbz. s̄ cum applicat ad singularia incipit qdām b̄c īcertitudinez vñ q nō cōsiderat circūstatiās pticulare⁹ port⁹ deuter bz sc̄ipm rectificer. sicut p̄z i medicina z sc̄ia morali. sic ī telligendū ēn pposito q canones instruēt in gnal qli ter iponēda ē pnia. s̄z descelū ad singularia r elinqūt fa erdotib⁹ discrēris q p̄siderēt plosaz circūstatiās. acce dentes ad canones sicut ad reglas directiōnēs. qz s̄i ca nones iponāt nō recte iponūt. In canone em maximē determinat pnia qz̄w ad tps magis qz̄w ad moduz. qz moduz ille cerioz est et coioz. Un gnaliter p p̄co morta.

li p̄figunt pñiam septēnē. vñ laic⁹ q̄ fornicat. vii. annis
p̄ib⁹. x. c̄ps. x̄o. xv. penitent. sicut br̄ in diuersis locis in
decretis patrū. Sylr de euomētib⁹ eucharistia. ppter re-
gulā t̄ eharactēt si sit laic⁹. ix. dieb⁹ penitent. si cleric⁹ vel
religiosus. lxx. dieb⁹. si c̄ps. xc. dieb⁹. hocht̄ de sc̄. du.
43
ii. Adbas aurē

ipositi diligenter obseruerit. Alijs
xvi p qualitate pecti. pnia decer-
nenda c̄pidentiū arbitrio. Eli-
leo papa. T̄ penitentudinis ha-
bita moderatio cōstituēda sūt
tuo iudicio. pnt cōuersorū aios
pspexeris esse deuotos. Parit
etiam habere debes etatis senilis
intuitū. et respicere piculorū q̄
rūcūq̄ valegritudinūz necessi-
tates.

do d̄ vniuerso
sacerdos inspe-
re q̄les prias i-
ponat. tū fm ḡ
uritatē criminis **Leo p. 5**
tu fm diuersas
cōdīctōes p̄sōaz
Et nota hic q̄ p
pēcō mortali. le-
prensum pnia p̄
figit. nō solū p̄
per epis diutur
nitatē. sed magis

Querit vtruz in necessitate
sit alicui neganda reconciliatio-
ostendens qm no. e
Sciendū etiā q tpe necessitatē
non est neganda pnia vel reconciliatio
penitentibus. **Vnde** leo
papa: hīa q tpe necessitatis z p
intendit mag
pter figurā et
significatiōnē. In
lege emmariā le
gata fuit extra
castra dieb⁹ vii
"Nūen. xi. II. a
ria signat peni-
tente. ym maria Lec. 5

papa ihis q tpe nec illitatis t p
iculi vrgentis instantia pñsiduz
pnie t mox fcociliatiois iploiat
nec satisfactio iter diceda e nec
recociliatio denegada qz misere
ricordie dei nec mësuras possiu
mus ponere nec tpa diffinire q
sita aliq egritudine aggrauati
sunt vt qd paulo ante polcebant
sub pñti significare si valeat te
stimonia eis fidelii circustatiu p
esse dñs sicut pñie t recociliatio
nis pleguit bñficii. Itē Juli pa
pa. Si pñbr pñiam abnegauerit
moriétiib re erit alarum qz dñs
ait cū cõuersus fuerit tñc salu
erit. Tlera ei pñfessio vltio tpe pt
eē qz non mō tpis sñtia cordis
deus ispector e sicut latro pbat

pter malo & dig-
nitatem noue legis. in q̄ sanguis xp̄i effusus ē vt firmum
ēt testm̄. Quia etiā graui⁹ est p̄ctim ppter peccā/
tis q̄ d̄ eē p̄fector. Quia vltius satissim⁹ i lege no-
d̄z cē p̄fector. vt in statū p̄stinū reducat. Et qm̄ soli vno
dic nō redit in idē punctū h̄ in anno. iō dies p̄uersus ē
in annū. Rursus q̄ p̄fectū ē remediu in lege noua. idco
annus debuit multiplicari p̄ septenariū pp̄ septē p̄ni-
tates domandas. ppter. vii. dona sp̄usci reacquirēda
pter septē dotes. tres. sc̄ae. et quattuo. cor̄pis obtinē-
das. Et sic p̄ rō quare canones sic instituerat. hec aut̄
olbō nō ē iponēda sed tñ insinuāda. vt recognoscāt q̄s ḡ
uis ē culpa. d̄ **M**o tñ est illis iponēda q̄ntitas pe-
nitētie. sed innocēda. Ut male dicere. q̄ ad nihil va-
let scire qd̄ er quantuz debeat facere nisi etiā faciat. ḡ si

Liber

Quartus

nō ē imponēda ut faciat. nō est innorescēda. si dicas q̄ valer ad cognoscendū grauitatē peccati. Cōtra ḡuitas p̄cī cōsiderata ī fine maxime inducit in despōndēm. s̄ hoc maxime cauendū ē infirmis. q̄ non d̄z tūc dīci. B.^o

dōm q̄ p̄nī nō
est imponēda. ra
li te q̄ p̄sumūt q̄
morat. q̄ stultu
esse aliquid impo
nere alicui qd̄ n̄

In p̄lio
carthaginē. ad cognoscendā
grauitatē pecca
ti. ut dolcat. & in
geminat. sed n̄
bilominus. ma
nifestanda ē di
uine misericordia ab
undāria. ut spe

Aureli^o.
ep̄us.

46 c Presbyter
recōciliare peni
tentē incōsulto
ep̄oz. videt ma
le dicere. q̄ vbi
sugnus iudex di
cet faciendum.
frustra queritur
consilium humanū. sed cū p̄sbyter videret petōre cōtrū. su
pernus iudeo dicit petōre illū cōuersū in iustū. & ē recō
ciliari. ergo statim sine cōcilio sive sit in necessitate sive
nō d̄z eū soluer. B.^o dōm q̄ dupliciter querit cōsilium
ab alio. Aut p̄p̄ instruēdoem. & tūc q̄ris cōsilium a sapientē. q̄ sapientē & b̄ marie q̄n casus emergit. vbi phabilius
p̄t dubitari. Ellio mō q̄ris cōsilium & cōsilium alijs p̄pter
autōteris cōmissionem. & sic inferior consilium superio
rem scilicet ut sciat eius voluntatem et ut per eiusam
perium & cōmissionem habeat potestatē. hoc mō dylas

H D intelligentia huiusq̄ q̄ris de satissimacōs de
minutōe. Et circa hoc q̄rūn̄ sex. Primo q̄ris
vtrū possit fieri satissimacōs cōmūrato. Sed o
uiz possit vel debeat fieri relaxatio. Tertio dato q̄ sic
quāt a quo p̄t fieri. Quarto q̄ris p̄t q̄ p̄t fieri. Quinto
cui valeat. Sexto vltio q̄tū valeat tē. Questio. I. g
Vtrū possit fieri satissimacōs cōmūrato. H̄ est q̄mō
fundamentū. s̄ vtrū vñ. p̄ alto satissimacōs. Et q̄ sic videt
Gal. vij. Alter alteri onera portate. S̄ onera q̄mō
sunt portāda sūt onera spūalitā. q̄ si alicut ipso ita ē p̄nia
grauis. videt q̄ aliquis p̄tem vel totū possit p̄ eo porta
re. Item in l̄a dicit. amicoz orōnibus & elemosynaz
largitionibus pond̄ p̄nī subleuandū est. loquis de co
qui grauitatē infirmat. Jē hoc v̄r̄ p̄nōem. Primo p̄si
mīc in rebus naturalib⁹. vidēm̄ em̄ in aliquo corpore
āialis q̄ vñ membra se exponit et sustineat lessōnem &
grauamē alterius. sicut patet q̄ brachium se exponit p̄

cerdos in aliquib⁹ casib⁹ cōsulere ep̄m. q̄ nō p̄t per se
ad illos extēderemānū cū habear p̄tāte lūmitatā. In. v. 77
aut̄ casib⁹ d̄z sacerdos ad ep̄m remittere vel eū cōsule
re. P̄m̄ est de p̄nia solēnt que ab ep̄iscope d̄z iponi

q̄ p̄tē penitē

recōciliari. Se

cundus casus ē

de excōcaris q̄

aliquādo nō p̄

absoluere. Len

tius vbiq̄ in

venerit irregula

ritatem. Itam.

P̄pter illam enī

debet remittere

ad ep̄m ut si p̄t

dispenser. si nō

p̄t cum līs su

is mitrat ad pa

pan. Quartus

est de incendia

rīs. Quimus si

cōsuetudo in ali

q̄ ep̄atu q̄ certa

crimina ad ep̄m

deserantur v̄ bo

mīcūdū. sacri

legum & b̄mō.

& iste casus ē par

ticularis nō vul

versalis.

f P̄ullarum

cōsacratio cōsul

to ep̄o p̄sbytū

fieri valeat. V̄

male dicere. q̄ ille desponsans xp̄o. q̄ a solo xp̄o est eis i

ponēd̄ anulus. B.^o dōm q̄ xp̄tu est de iure cōlū licitus

est solis ep̄is q̄ ip̄i sunt sponsi q̄ debent xp̄o sias cōse

crare. q̄m̄ q̄ dicit apl̄o. q̄ ad Loy. ix. Del p̄di vos vñi

verō vñcē castā. & dñt filios p̄fēcos ḡnare. q̄o h̄c clā

vitū potestā in excellentia. et eis solis ista q̄ sūt exel

lētē sūt cōmissa. vñde hoc q̄d̄ dicim̄ magister locale solū

sūt. tñne non habet locum nisi in vñi. Is vñancis q̄

būs potest sacerdos de cōsilio ep̄isci date vñlū. et

pro tanto illud est intelligendum.

capite. si ergo in corpore mīstico est cōnexio q̄ assimila

tionē ad corpus naturale. videt similiter q̄ vñ membrū

omnis alius possit et debeat supportare. Jē hoc v̄

q̄ simile in humanis acribit. Vñdemus em̄ q̄ sic ē in acti

būs q̄ si alicut est alicut debito. non refert apud cre

ditorem vtrū ip̄e vel alius soluat. tñm̄ pro codē vñrūq̄

acceptat. si ergo multo benignor̄ est deus & auditor ad

peccipēdām solutionē q̄b̄ hō terrenus. v̄r̄ q̄ xp̄tu p̄ten

tus & sibi sufficiat si alius sufficiat pro eo. Jē hoc v̄

etur glōcā a minori. q̄ plus est imperare remissionē

culpē & remissionē pene. Sed sanctus vir imperat

alicut qui est extra grām p̄ suas oīnes remissionē cul

p̄. q̄ et remissionē pene p̄ suas afflictōes. Jē xp̄s p̄

nit̄ ē. & pena sua sufficit nō p̄ p̄tō suo. hoc stat. q̄ p̄

alio. q̄ xp̄s sufficit p̄ nobis. si ergo oīcē nos vñū sum̄

in xp̄o. & membra eius sum̄. & imitatores eius esse cebo

mus. videt q̄ vñus v̄ oīlo possit & debeat sufficiere.

Di.

gal 1/61 bmsq*ff* 19, p. 2 portabit. Que e... remanerent se ger et metet, l. eorytq; v. bmsq*ff* 23
Lontra. q. **L**oz. v. Dē stabimus ante tribunal tpi ve
 recipiat vniuersitatem p̄t in corpe gessit sive bonū sive ma-
 lu. q. vnicuius ret. ibus iuxta oga sua. q. nō videt q. alio
 p. alio satisfaciat. q. tūc deus alio retribueret hīm oga
 aliena. **I**te in p̄t. q. redit vnicuius iuxta oga sua. q.
 idem quod prius. **I**te rōne videſ. q. nō erigit deus
 satisfactionē ab alio q. delēctet in pena. sed vt velut p
 remediu sanci offensia. sed q. satisfactionē est remediu con-
 tra culpā. t. antidorū sive remediu circa mēdū ifirmās
 d. apponi. q. videſ q. nō possit in alio boiem cōmutari.
Iste no porcōteri nec cōteri vnu. p. alio. i. mo opere
 q. ipse q. peccat cōterat et cōfiteat. q. videſ lūmīlēt q. o-
 porcēat i. p̄m satisfacere et penam pati. **I**te si sanī p̄t
 iupas se iuscige satisfactionē in firmi. ponat q. q. alio
 debet p̄niam lep̄tē. t. colanguine recipiat lug. se. t. v-
 firmus morit. queror ergo a te aut euolat. aut nō euolat
Si nō. sed puniū in purgatorio. t. illo puniū se. p. eo. er-
 go t. v. puniū bis in idipm. **S**i. euolat. ponat q. illi ni-
 bil faciat de satisfactionē suscepit. t. ergo saluab. q. q.
 culpa remanebit impunita q. ē contra diuinā iusticiā
Ite nullus p̄t meret alteri q. nō mereat sibi. fīm q. dicit
 illa autoritas. q. pro alio orat. p. se ipso laborat. q. partiōe
 nullus p̄t satisfacere. p. alio q. nō satisfaciat p. le. ergo si
 p̄t vnu. p. alio satisfacere. por vnu simili tynā pena
 satisfacere. p. se t. illo. t. ita partiōe. p. tertio t. q. rto. t. sic
 deinceps. q. p. oīb. q. v. q. si hoc vez ē q. vno satisfactionē
 satisfactionē. **C**it. dōm q. pena satisfactionē habet
 43 in se duplētē rōne sive veritatem. **P**ena eā talis. p. p̄t duo
 estima. une. t. ppter medicinātū cōtra sequelas p̄t. et
 in p̄ciū id soluendū reatū p̄t. **S**i ergo loquuntur dī ista
 pena p̄m q. est purgatoria sine medicinalis. cū mōdus
 non recipiat medicinā ex pena aliena sed. p. p. vñ nō et
 ringuit cōcupiscentia in me si tu tēmū. p. me. q. tū ad
 bārōne p̄na satisfactionē nec p̄t nec dī cōmutari in
 altā p̄na. **N**osset en cōmutari in pena internaz. q. ge-
 miū cordis plus frequenter medet. vt reget alio q. dia-
 turnitas p̄ne exercitioris. **S**icut loquuntur de pena hīm
 q. bārōne p̄ch. hoc mō eit coēdendū q. p̄t cōmutari.
 q. p̄t vnu. p. alio soluere pena. sed hec cōmutari dī
 49 sieri autoritate sacerdotis. cuius est hic duo cōsiderare. s.
 debitur in subditis dispositōem. t. debitā p̄portionē in
 pena vel debitā dispositōem in voto. q. in uno sit suffici-
 entia. t. in alio indigentia. t. in yrōz sit charitas q. fac-
 bona cōia. si vero alterū boz desit. nō sit cōmutatio p̄ne.
 Debitā vero p̄portionē vco. vt minor pena in ma-
 iorē cōmutet. q. p̄l. satisfactionē deo pena propria q. aliena
 sicut efficacius homo mēret sibi q. alio. Unde sicut pena
 ati umptā cōmutari in maiorē pena purgatoriā. eo q. mē-
 ritorum est illa accepta. p. eo q. ista ē voluntaria simpli-
 erat. illa minime voluntaria. similiē debet p̄pria pena
 cōmutari in maiorē aliena ad hoc vt fiat cōmutatio re-
 etat. scilicet coēdendū ē sicut p̄bāt p̄ne rōnes. q. pena
 satisfactionē cōmutari p̄t rōne vniatis charitatis q. q.
 tū ad illū q. bārōne in se medicinātē. **A**d illud q. ob̄t q. vnicuius
 reddet hīm oga sua. dōm q. charitas oga aliena fac̄ sua
 maxime q. charitas alterius voluntarie q. suū est alteri
 ridonat. **A**d illud q. ob̄t de remedio iā p̄z rōnō. q. nō
 51 quācūz aliqua supra se pena recipiat alterius. t. ille
 nō est oīno liberatus a pena quoq. cōsumat p̄t se-
 riā q. cōtrari ex culpa. que etiā nō p̄t cōteri nisi p̄
 pena exteriorē. vel p̄ cōtrariōz internā. **A**d illud q. ob̄t
 52 q. nō p̄t cōteri nec cōfiteri. dōm q. nō est sumile. q. prūma
 lēs. confessio t. contritio sūt ordinata vt ingrediat vni-
 tate

XX

tem ecclastīcā. q. quā sit vt bona vnius sicut alterius
 sarissactio vero vtrāq. cōsequit. t. quia fundamētū istū
 us cōmutatiōis est in charitate. tō nō ē sumile. **A**lia rō ē
 quia in p̄tate cuiuslibet est confiteri. in nullū p̄tate ē cō-
 fiteri nisi eius qui nouit occulta cordis. spūs bois. sed
 penam pati eit in p̄tate cuiuslibet tam p̄ se q. p. alio.
 atramēnon ē inutile nec a satisfactionē alienū si viriu-
 stus p̄tā deficat minus iusti. **A**d illud q. querit v.
 trū statim euolat ille cuius satisfactionē cōmutat. dōm q.
 non. t. quia opere & scōia peccari purget. t. etiā qu. a
 nullus ingredit p̄dūlū quoq. sit extra debitu om̄e
 ita q. nec ip̄e est debito. nec aliū p. eo. si ergo obvicias q.
 tunc bis puniū deus in idipm. dōm q. falsum ē. q. fīm q.
 illi celerius faciunt ip̄e liberaſ. t. computat dōm in so-
 tem penam quam ille sustinet p̄ se. t. quāz alio sustinet
 p. eo. vndis si debuerit pena duoz mentiū. coliter poter-
 it iuuari q. liberaret infra mensē. nūc tamē inde exi-
 trabit. ar quoq. debita sit plene solutū. quō soluto. iāz
 illud q. solutū deinceps est ip̄ius qui satisfactionē. orō em̄
 in sinu suo conuertit. vel si ip̄e non indiget. querit i. i.
 nū ecclastīcī. **A**d illud q. ob̄t q. qui meret alio et sibi.
 dōm q. non est sumile de ope meritorio et satisfactionē
 Opus em̄ meritorio est ea ratione qua est ex radice cha-
 ritatis que semp placet deo. t. ille in quo est illa radit. t.
 que oēs cōterit recipit. t. oia communia facit. id eo non
 p̄aliquis mereri alio quin ip̄e placeat apud deū q. bārōne
 ip̄e placet maxime. Opus vero satisfactionē est ratione
 pene. t. tanta pena solvit tātū debitū. et maiorū debi-
 tū. id eo q. eadē pena non p̄t q. in integrā duo debi-
 tū soluere. t. id eo satisfactionē p. se. p. alio cōtū ad totū nō
 satisfactionē si p̄ se non p̄ alio. sibi q. dem mēreletēnā
 glorīa. quis opus illud placitū est deo. t. faciens illud
 deo placet faciendo. ac p̄ hoc dignus retributione ad
 iudicatur.

Questio 7.

Utrū possit fieri satisfactionē relaxatio. Et q. sic vt
 q. vniuersalis ecclastīcī hos relaxationes accepit. s. cō-
 stat q. ip̄a non errat. ergo vere sunt. Probatio minora
 Ita dictum est petro Luce. xxii. Ego p̄ terrogauit petre
 vt non deficiat fides tua. constat q. hoc dictum ei. pe-
 tro in persona ecclastīcī. sed xps eruditus est in oībus p̄
 sua reverentia. ergo erit isto. t. si hoc ecclastīcī vniuersalē
 non deficiat nec errat. **I**c. h. ad Lox. h. Nam er ego
 si qd yobis donati in p̄sona xpī. glo. ac si xps cōdonatū
 sit. s. si xps vere cōdonat. vere est cōdonatū. q. qd donante
 apls vere cōdonatū t. relaxatū fuit. sed non emītis po-
 testatis sumū pontifex q. paul. ergo tē. **I**te aug. in
 li. de p̄nia. Credendū ē q. oēs orōns ecclastīcī et elemosy-
 ne t. opera iusticie succurrat̄ recognoscēnti mortē suām
 ad cōuerionē. si ergo oga ecclastīcī valent. ergo bona sa-
 tisfactionē q. sūt in ecclastīcī vniate valēt ad satis-
 faciēndū. ergo videſ q. ille ad quē spēcēt hec distribue-
 re possit peccatores iuuare. t. ita satisfactionē miuere. ac
 q. bārōne t. relaxare. **I**te xps cōdonavit multis. nō
 solū culpā sed etiā pena. vt p̄z in muliere adulteria. s. de
 us plenitudinē p̄tatis reliqt in ecclastīcī. ergo et p̄tatem
 relaxandi t. cōdonādi. **C**ōtra. Es. xl. Dimissā ē iniq-
 uitas illius. suscepit de manu domini duplicitā. ergo vt
 q. pena ad p̄fectā remissiōem sit duplicitā nō relaxāda
Ite sup illud. h. I hum. h. negare se ip̄m nō p̄t gloia.
 Quid faceret si dīcēta sua non impleret. ergo necesse est
 q. dominus dicāt sup impleat. sed ip̄e predictū Deutero-
 xy. Scđm mensurā delici erit t. plagaz modus. ergo
 necesse est ita puniri sicut et p̄cōr mērūt. e. go non pot

Liber

aliquid relaxari. **I**te rōe vī facere dignos fructus pñie est in diuino pcepto a quo nō potest bō purus absoluere. sed dignos fructus facere ē fīm magnitudinez sceleris magnifice satisfacere. ergo videt q̄ nō licet aliquid de ecclesia de illo minuere. ergo nec relaxatioez aliquā facere vel p̄cipere. **I**tem inferior: non potest absoluere a pena ad quam ligat superius. sed de renitēdo culpaz ligat ad aliquotā penā ipsam. q̄ videt q̄ nullus bō possit de illo aliquid dimittere. q̄ rō. **R**ō. dōm q̄ relaxatioez sunt fieri possunt. sed quicquid pñt fieri diversimode nobis insinuant diversi. Quidā eīm distinguētes forū dei. et forū ecclesie. dixerūt h̄mōi relaxatioez nō fieri nec intelligi. q̄ rō ad forū dei. sed h̄mō ad forū ecclesie. Hoc autē sic intelligunt. Sacri canones p̄ mortalibz p̄cōris graues et diuturnas pñias tarant. vt p̄ uno mortali septēniū vel amplus fīm q̄ grauitate ē. q̄ pena adeo grauis ē q̄ vita aut nūq̄ possit q̄s facere. et pauci inuenientur q̄dō p̄stitutū rectores ecclesie penitentias fīm arbitriū imponi. et de residuo relaxatioez cōstituerūt fieri. q̄d et facere poterūt. qm̄ p̄stitutio humana erat. et in humana cōstitutione potest hic dispensare et regare. que dispensatio q̄dam relaxatio nō indebitē appellat. sed tñ ista opinio et si relaxatioez videat ponere. verius tñ intermit. q̄ si relaxatio ita p̄ceus nō relaxat. potius deceptio q̄ relatio vera iudicanda ē. et portius crudelitas q̄ pietas dici potest. dū minuēdo hic pñiam in futuro ad grauiora trahit supplicia. Iō aliter dōm q̄ relaxatio illam soluz valet in foro ecclesie. verū etiā in foro dei. q̄dō bō p̄ cōdonato qdō sic cōdonat. **D**ōd autē intelligēti quicquid fieri possit talis. p̄supponendū est q̄ bonū obtineamus ex triplici merito. s. ex merito p̄prio. et ex merito capitatis. et ex merito ecclesiastice vñitatis. Et q̄ ita sit in se manifestū ē. q̄ quilibet meret sibi p̄ grām quā habet. q̄ p̄s me ruit nobis nemo dubitare nūl q̄ tide caret. q̄ ecclia mereatur nobis et eius merita patet per verbū Aug. predi ctiū. et per illud qdō ipse subiugit. nemo potest dignare penitente que nō sustinet vñitas ecclesie. Verbū istud est verbū aug. in li. de pñia. Per h̄mō modū sicut meriti obtinen-
s. dī est triplex. sicut meriti liberandi a malo. Meritū s. p̄ pñiū. et hoc emeritū nostrae p̄ficiōis. et p̄ hoc meremur liberari a pena eterna. ita q̄ simul sunt hec duo. sicut in angelis gloria et gloria. Secundo modo meritū xpi. et hoc operat i sacramētū et p̄tate clauū. et hoc remittit q̄ pe na. Tertio modo est meritū vñitatis ecclesiastice. et p̄ illud adhuc sit remissio. Et sic fīm triplex meritū triplex sit pene p̄donatio. vt sic currat misericordia cum iustitia. et in qualibet cōmutatio maioris i minus. vñ pena eterna p̄mo mūrat in temporale in remissione culpe. Sed oīp̄alis magna et supra vires in penam somptuētē viribz cōmutat in sacerdotis absolvēto. Tertio modo cōmutatio pena ad quam teneatur iudicio ecclesie ad huc in minorē in relaxatione. et pro alio residuo merita ecclesie satissimūt. ita q̄ in nūlō p̄iudicatur iusticie. **A**d illud quod obiectūt q̄ duplicatur pena. et q̄ iurta mensuram delicti debet et p̄agari modus. dōd sicut tacitum fuit supra quando agebatur de baptismo. q̄ pñm nostrum fatus punitum fuit quando xps pena pro nobis subiugit. tñ suam pro nobis penam exposuit et nostram fecit. nos sufficiēti iudicāmus puniri. sive q̄tum ad duplicitē in anima et in carne. sive quantū ad mensuram acerbitateis pene. similiter intelligendum in proposito q̄ penalitates que sunt in ecclesia et que sunt supererogationes. p̄ eo cui sit relaxatio subveniētē de us reperit sibi satisfacrum. **A**d illud quod obiectūt q̄ teneatur ad faciendum dignos fructus pñie. dōm q̄

Quartus

facere dignos fructus penitēcie est duplicitē. sc̄. ve re et interpretatiue. Et ille dī dignos fructus penitēcie facere. qui nō solū p̄ seip̄m sed etiā p̄ suffragiū alienūbz sufficiens p̄cium ad solvēdū debitur. **A**d illud qdō ob h̄cī q̄ inferior: nō absoluere ab eo ad qdō ligat superiori di cēndū q̄ nō absoluere omnino p̄donando. sed p̄ eo soluen do de ecclesiastico thezauro. Uel p̄ dī q̄ inferior potest absoluere ab eo ad qdō ligat superius. si ad hoc dāra est sibi auctoritas a superiori sicut pater. et talis auctoritas a christo data est rectoribus ecclesie.

Questio .iiij. i

A quo possit relaxatio fieri. Et videt q̄ s. quolibet sa cerdote. q̄ relaxatioez sūt ex vi clauū. et omnis sacerdos claves habet. q̄ videt q̄ omnis sacerdos possit relaxatioez facere. Si tu diccas q̄ nō est ex vi clauū. s̄ ex the zauro ecclesie. Contra. quilibet sacerdos habet theza urum sue parochie. sicut epis. sue. p̄uincie. q̄ rō. Itē. q̄ p̄sūt collegiis habent claves ad solvēdū et ligandum in utroq̄ foro. et habent thezaureū supererogationū. sicut p̄lati religionū. q̄ videt q̄ ipsi possint. **I**te videtur q̄ quilibet bō. q̄ quilibet libere p̄ditōis ē dōs bonorum et meritorum suorum. q̄ p̄t merita sua alteri cōcedere. et duz il li cōcedat eius penitentia minutur et relaxatur. q̄ videt q̄ quilibet hoc possit. Item bona spūalia sunt maioriis cōmunicatioez q̄ spūlia. s̄. si aliquid datur aliquid. et q̄ ple ne datur illi potest illud concedere alij. q̄ vī pari rōe immo foriori et cui date sūt relaxatioez. ille p̄ cas dare alteri. **C**ontra. plas est facere indulgentias q̄ im posse penitentias. sed penitentias imponere nō potest nisi solus sacerdos. ergo indulgentias dare nō potest nisi sacerdos. **I**te nemo scit vī plura habere merita q̄ sibi sufficiat. iūo nescit se habere merita sufficientia. ergo nullus de p̄pō potest relaxare aliquid de pena conserendo aliquā ex eis indulgentiā. ergo nō spectat indulgentias facere nisi ad platos ecclesie. **I**te matus ē in indulgentias cedere et excōscare. vel ecclesie reconciliare. sed p̄num ē plato tñ sicut prius p̄batum ē. q̄ mul to foriū indulgentias facere. Queritur ergo cujus vñ episopus nō possit alienos subditos absoluere nec ligare. nec in foro penitentiālē nec in foro iudiciali. vnde et q̄ potest indulgentias in aliena dyocesi facere. sicut videtus tota die fieri. **R**ō. dicendū q̄ sicut in p̄cedenti p̄bleumate racūm ē. relaxatioez et indulgentie sūnt de meritis supererogationis que sūt in ecclesia. que quidē sūt sicut thezaureū spūalias eius. hec autē merita supererogationis non omnī est dispensare sed episopoz tamq; idē relaxatioez facere ad solos episopos pertinet. Ratio autē quare thesauros ecclesie solis episopos cōmittit dispensandus est. quia ecclesia thesauros istum habet et dispensatione sūsticū christo qui est vir eius et spōbus. Teū generat filios et filias. id est p̄fectos et imperfectos. ad quorūm educādōnē christus vult seruare hec bona. Et qm̄ in lege racūmē. q̄ qui recipit vñōrēris suis ut suscitetur fratri suo defuncto semen. debet succedere in bonis que pertinent ad filioꝝ educationē fīm et innuit Ruth. iiiij. illis solis cōpetit iste thesaurus dispensandus qui sunt sponsi ecclesie. tales autē sūt ep̄i qui sponsi sunt et habent vim generandi filios et filias. id est p̄fectos et imperfectos. idē omnes episopoi q̄ habebet plēm possunt facere indulgentias. et p̄cipue summissus ponit. q̄tē totius vñuerialis ecclesie sponsus et rector. qui p̄i com petit totius spūalias thesauri dispensatio fīm et curam habet de tota ecclesia et omnibz eius filiis. vnde omnes sunt eius fili. et ipse est pater omnium. **C**oncedendum

Igitur est q̄ indulgentias facere nō tñ cōcedit laicis. s3
 nec etia iacerdotum nec platis inferiorib⁹. vt abbatib⁹.
 vel priorib⁹. Ad illud qđ obr in contrariu iaz patet re
 sponsio. q̄ non est tota ratio virtutis indulgentias fa
 ciende clavis. sed req̄uitur potestas clavis cu iurisdictio
 ne. et thezauri dispensandi auctoritate. q̄ ordinarie sol
 competit episcopis. Nā p̄ commissionē quilibet saēdos
 p̄ dare indulgentia ex parte ep̄i. sic patet in simplici
 bus p̄dicatoribus. Ad illud qđ obr. de illis q̄ plati
 61 collegijs. dōm q̄ tales qui plati subditis. aliquā aucto
 ritate habent bonoz sui collegiū. non tamē respectum e
 rit. oꝝ christi qđ dedit dispensandū ecclie et eius spon
 sis. ideo nō habent auctoritatē plenariam respectu the
 zauri ecclie. et ideo solū bona sui collegiū p̄t cōmuni
 care. sed nō possunt relaxare. q̄ nesciunt verū sagabu
 den. q̄ potest plati sag hoc nō habent. Et vco lar
 go modo plenā potestarem p̄t dicit plenitudine suffi
 ciente. q̄ quā modū esti ep̄i ad hūc acū. nō pat̄ p̄ ple
 nitudo lugre exellentia. sic enī est in solo sumo pontifi
 ce plenitudo sc̄z p̄tatis et auctoritatis. Ad illud qđ
 62 obr. q̄ q̄liber homo p̄t bona sua alteri cōcedere. dicen
 dū q̄ relaxatio plus dicit q̄ cōicationē. dicit enī quidā
 auctoritatē rōnia cuius dicitur indulgentia p̄tare. et id
 q̄huius q̄liber habens charitatem bona sua possit cōicare.
 nō tamē om̄ia p̄t relaxare. sed qui habet ad hoc accessus
 sibi auctoritatem. Sc̄z differt cōmunicatio a relaxatio
 ne. qm̄ relaxatio sit de p̄teritis malis p̄ merita xp̄i v̄l ec
 clie q̄ p̄ciserit. cōicatione aut̄ p̄p̄ recipit futurū bonū
 nō solum p̄terit. et q̄tū possit dare aliquid qđ is n̄ ē datur
 nec determinatū aliquid. sicut vñā missā quā contat p̄
 aliquid mortuo. tamē si cantauit ea p̄ suis peccatis vel de
 dit aliquid nō p̄t sua auctoritate cōmutare. hinc q̄ p̄cici
 p̄t relaxatioē. p̄ seno p̄tare alteri. q̄ si ecclie solvit
 debitu iū apud dñm. nō p̄pter hoc dedit potestare. em p̄
 solueret ip̄e. p̄ alio. Et si dñs dimisit illi debitu. non p̄p̄
 ter h̄ p̄tate dimittere aliq̄ qđ eo debetur. Nec valer illi
 argumentum de cōicationē naturali. Quia enī aliquis om
 nino liber esti p̄ possidendo sp̄aliam. quicunq; ē libere con
 ditōnia et libere possider. libere p̄t alteri dare. qui axtē
 seruus ē nō p̄ sine auctoritate dñi. om̄ia aut̄ nro sūt xp̄i
 et iā merita sp̄aliam. et nos sumus eius serui. et ideo n̄
 bil possumus in alterū transferre vel dare. nisi sit dura
 auctoritas a xp̄o. et sic pater sequens. Ad illud qđ q̄r
 63 ultimo. vñā ep̄s possit indulgentias facere aliena dñ
 oceſi. Dicit aliqui q̄ sicut p̄t ligare et soluere i aliena dñ
 oceſi et consensu dyocesani. ita et relaxatioē facere. et
 ita due virtutes cocurrunt vñā. et tñ possunt si fuerint
 tñtū si vñus solus. Sed tūc nō viderur esse aliud q̄ de
 ceptio si hoc esset. Ideo dōz q̄ relaxatio dicit thesau
 ri cōicationē. et vñtū aut̄ cōtem quā ep̄s in aliena dyoceſi
 et aliis subditis relaxare sive indulgere
 Vnde iste relaxatioē propria subditus vere sūt relaxatio
 nes si st̄ingas subditos p̄gere ad obtinendā indulgen
 tiā quā ibi facit ep̄s. alienis potius sūt cōmunicatioē
 q̄ relaxatioē. Per quem modū abbates. priores. mi
 nistri cōmunicā bona sui collegiū sed non relaxant q̄s
 q̄. n̄li forte hoc sit ex consensu et voluntate p̄p̄ ep̄co
 pi. Et hoc dī de peni. et remiss. Q̄ aut̄ p̄siliū. et ifra
 cum anō suo iudice ligari nullus valeat vel absolvit. re
 missione illis p̄dēserantūmodo arbitramur quib⁹ p̄
 p̄i iudices indulserunt.
 Quod estio. iiiij. k.
 P̄o quo debeat relaxatio fieri. vñrum sc̄z p̄ spirituali

an p̄ corporali bñficio. Et q̄ p̄ temporalib⁹ et corporalibus
 actib⁹ fieri debeat vel etiā bñficijs ostendit q̄ comunes
 vñrum ecclie. vbi indulgentia sūt p̄ elemosynā. pere
 grinationib⁹. vñtanomib⁹ reliquiarū. et bñmō. Itēz
 ratione videt. q̄bñmō relaxatioē aliquā modo sacra
 mentales sūt. sed sacramēta attendātur in rebus exter
 ius gestis. g. tē. Itēz iste relaxatioē nō sunt a culpa
 s̄a pena. s̄a pena si recte cōmutat in culpam.
 s̄a absolvit sit a pena exertori i carne. v̄pore si teunt
 s̄a et i similib⁹. ergo debeat fieri cōmūratio i pena exteri
 ore. g. p̄ talis cōmūratio fieri debet. Itēz si nō p̄ p̄ge
 exterior sed p̄ interior. g. cuž bona voluntas sum̄ posse
 esse in altiꝝ respectu omnū relaxatioē. q̄ p̄fectus om̄i
 ne bonū vult etibi placet. viderur tūc q̄ quilibet iūn.
 haberet oēs indulgentias. quod nō est. vñciens dicens
 re. tunc enī frustra homines laboarent. Contra. in
 indulgentia sive relaxatio dicit beneficium spirituale. s̄ q̄
 cunḡ dat sp̄iale p̄t a i co. mūtūt symoniā. g. v̄dētū
 q̄ in oñib⁹ relaxatioē ut sy. monia si sūt p̄ exteri
 rib⁹ obsequijs vel elemosynā. Itēz maior. cōmūteri
 cordia spiritualis q̄ corporalis. vnde magis est alicui
 parcere q̄bñmō hospitio colligere vel elemosynā dare. er
 go facit hominē magis dignum et emulione. ergo poti⁹
 p̄ illo opere debeat fieri relaxatio. Itēz. in maiori ru
 ina et periculosis est ecclie in qua est sc̄sima q̄ ecclie
 sia. cuñis p̄ter minātur ruinam. ergo magis indiget
 talis ecclie muniri q̄ alia. Si ergo relaxatioē ab
 ito mō sūt p̄ ecclie materiali reparanda. vt qui iūnat
 habeat indulgentia. vdetur multo fortius indulgentia
 debere dari. p̄ spirituali ruinā reganda. vt q̄ orat yr de
 us de ei. cordia indulgentia habeat. Itēz maior. p̄
 fecrōnis et plus deo acceptum est religionē intrare. q̄
 crucē accēze. ergo potius debeat dñs papa indulge
 tiā dare intrantū religionē q̄ cūtū vlera mare.
 Juxta hoc queritur. si aliquid accipit crucē et habet vñtū
 et voluntatē p̄fectā tundi vlera mare. vt̄z habeat remissi
 onē om̄iū peccatorū. Q̄ si sic. tunc indulgentia sit p̄
 sola voluntate. et ita p̄ spirituali. Si vero nō. tñc ec
 clie non viderur esse conformis deo. q̄ vñtū et bonam
 voluntatem (si p̄leua ē nō deficiat) q̄tūm in se est repu
 rat. p̄ facio. Itēz. dicendū q̄ sicut videmus in policijs 66
 et cōmunitatib⁹ humana q̄ thezauri reipublice p̄p̄
 ter duo maxime consuevit. p̄ferri et cōmunicari ecclie.
 sic est in sp̄alibus intelligendū. Profertur namq; the
 zauri extra ad dispgendū. p̄pter gloriam p̄ncipis. sicut
 faciunt reges curiales. sicut fecit Aliscer. Hester. J.
 Alio modo. p̄pter vñlitatem cōmunitatis. vt quācō
 leditur cōmunitas. p̄ferunt stipendia et dñmata mili
 tibus yr eant ad pugnā. Si thezauris ecclie. ab his
 qui habent dispensare dupli ex causa debet distribui
 Una causa ē p̄pter gloriam p̄ncipis et laudem. et laus.
 et honor dei est in sanctis suis. et sancti honorā in con
 structōne basilicarū. vñlitatē basilicarū. et idem sit in p̄dicatoriib⁹ et ser
 monib⁹. ideo p̄ his omnib⁹ indulgentie recte sūnt
 Alia causa est cōmunitas vñlitas. que quide n̄ vñlitas
 est defensio terre sancte. defensio fidei. p̄mōto studij et
 consumilia. et ideo p̄ talib⁹ debent fieri. Et qm̄ hec cō
 sistit i actib⁹ exteriorib⁹ idō maxime p̄ actib⁹ exteriorib⁹ 67
 rib⁹ dñt fieri indulgentie. Ad illō ḡ qđ obr p̄ cōmo
 dia. q̄ dñt sp̄iale p̄ sp̄ali. Dicendū q̄ falsū ē. uno maior
 pena cōmutat in minorē. et residui foluit pastor ecclie.
 de grā. Uel dōm. q̄ nō da. indulgentia p̄ elemosynā exte
 rior considerās datum i fructū. vñc q̄ ex radice bone

Liber

69 voluntatis pcedit. **A**d illud qd obi spūalis elemo/ lyna maius est ddm qd in donacione indulgentie nō considerat opis nobilitas. qd tūc magis deberet dari docētibz qd pugnātibz. **I** siderat qd illud op qd sit mere voluntas nō necessitas. sicut etia qd ratabile sicut etia aliquam pena 70 le. hec em oia siderat qd in iugentia ostet. **A**d illud qd obi de ruina spūali. ddm qd sicut tractū ē p talibz tene/ tar bō orare. Preterea nō ē bona talia publicare. Rui/ num autem materialē ecclēsie publicare nec dicit aliqd ma/ bu nec infamia. Preterea magis pōt bō subuenire ad re/ leuadū in opia ecclēsie qd ad ponendū ibi cordibz. qd p/ ma est opis humanū. ldm vō opus diuinū. **A**d illud qd obi de ingressu in religione. Ddm qd sicut indulge/ rie nō debent dari i dignis. ita nec debent dari nisi idigē/ tibz. verū autē religio li qd itarū aggrediuſ pfectioſ. pōt qd spūlia bona alijs largiuſ qd aludeyndicet. vñ biema/ xime verū est qd dī. Ac. ex. beatus ē magis dare qd ac/ cige. In qualibz autē nō hz veritatē nisi qd donis dar de/ ppropio labore. et accipies accipere ex ope. **A**d illud qd qd de sola voluntate tē. Ddm qd fin peritos nō habet to/ rā indulgentiā. qd illi vulgares pdicatores dicāt. m̄ valere eis tam nobile pposita ad augmētū charitatis. et pōt seq̄ies contritōis. et ita ad remissionez pene. Indul/ gentie em nō intelligunt dari p sola voluntate sed p effe/ cto. vnde qd haber voluntate et effecit indulgentia cōseq/ tur. aliqz qd voluntate solā ex deuotōbz meritū mag/ nā. hz non oimodū consequat effectum.

Questio. **V**erū existent in purgatorio. an solū viuenti in hoc seculo. **E**rgo extēdat sead eos qd sunt in purgatorio vñ. qd dicit lriso. sup il/ lud Math. xv. Libi dabo clavis re. cc. Hoi mortali/ celi et terre et om̄i qd in eis sunt p̄tātē cōmisi dñs. et ecclē/ siaz validiorē celo demōstrauit. qd vñ qd sumus pontifex/ habeat posse sup eos qd sunt in purgatorio. **I**te suffra/ gia ecclēsie pluit his qd sunt in purgatorio sicut melius/ paretur infra alio. qd fructu orari et ecclēsie p moruis. sed indulgentie sicut nobilissimus suffragiū ecclēsie. qd tē. **I**te petro cōmissa est clavis regni celoꝝ. sed qd illi qd ē extra palatiū indiger auxilio ostiarij sui deferentis cla/ uem. et in eius manu et p̄tātē ē. qd illi qd est in purgato/ rio adhuc habeat obitaculuz. vt remoueat ab eo indu/ ger auxilio clavis. sed illi auxilio cōserf qd indulgentias. qd tē. **I**te paf misericordiaz oibz puidet fin ordinatioſ/ sumā dī pōtūtū et misericordissimā suaz pieratē. **S**o/ recta ordinatio charitatis qd erigit. vt vñ pōt ab alio adiuuari. h̄ maxime exigit circa ei qd se iuare nō pōrest. Si enim bō in hoc cū indigē auxilio puidit de auxili/ um qd indulgentia ecclēsie cōserendū. cū illi de purgato/ rio indigēt auxilio et iuare pōt possint. vider pōt in/ dulgentie eis facie maxime p̄int. et qd p̄tātē vñ de eis/ maxime puidere debuit. **C**ontra. Math. xv. dicit ē petro in pōtētatis collatio. Qd cung ligaueris sup/ terrā erit ligatu et in celis tē. et ibi collata est amplitudo/ p̄tātis. sed determinatio sit p̄t hoc qd dicit sup terram. qd nō habet p̄tātē sup illos qui sunt mo. cui. cū iam nō super/ sunt. **I**te magis dicit in līa et accipit a Theodoro i suo/ penitentiaro. p̄tōrētibz nō ē p̄nia imponētibz solū/ innōtēcēda. ergo si ligatio et relaxatio parti passu am/ bulat. qd simul data ē p̄tās ligandi et solūcēdi. cū nō pos/ sic p̄niam imponere in more. multo minus post more/ pōt relaxatio facere. **I**te nullus pōt alicui relaxatio/ ne facere nisi pariter possit ei iudicare. sicut dicit p̄tē/ penitentibz et remissibz in decreta. null⁹ em pōt iudica/ re nisi ei qui ē de foro suo. sed illi qui sunt i purgatorio

Quartus

non sūt de foro ecclēstico. qd tē. **I**te si posset indul/ gentias facere eos qd sunt in purgatorio. cū talibz mortis/ cōpaciendum sit. deberet sum pōtētē tota ibi experiri/ suā p̄tātē. et ita facere qd statim euolaret. vt qd qd mov/ tuis amplius orat et laboz si sumus pontifex pōt eos/ tam de facilis liberare. **I**lī. ddm qd sicut ex pēdēnti 73/ colligis relaxatio sive indulgentie collatio duo dicit. s/ tbsauri ecclēsie cōdicationē. et cū hoc qndam iudicariā/ ab solutiōem. sicut exp̄s colligis ex decreta illis de peni/ tentiis et remissibz. Qd autē consuluisti tē. Dico igit̄/ qd bona. t̄hezaurū ecclēsie est in sumi pōtificis p̄tē/ et illi qd sunt in purgatorio rōe charitatis vñ donec sunt spi/ ritualia bōficia recipere. qd papa pōt eis bona ecclēsie cō/ municare. qd hūm autē ad autoritatem iudicandi cū illiā/ exierit forū ecclēsie et ecclēsticū iudicium. videlicet qd eis nō/ possit fieri absoluto nisi p̄ modū pēcatoſ. et rōa p̄pē/ loquedo nō fit eis relaxatio. sed si large dicas relaxatio/ cuiuscūz autē impenso p̄ bono ecclēsie cōdicationē. sic/ potest eis relaxatio fieri. sed hec nō tenet modū iudicij/ sed potius suffragiū. Ampli⁹ relaxatio p̄pē dicta non/ tē dicit iudicariā absolutoem. verū tē dicit aliquas/ cōmutatiōem in penā aliquā voluntarie assumptā et cu/ z deuotio. et hoc vñdēm in oibz indulgentiis. hoc autē/ nō pōt ē quantū ad eos qd sunt in purgatorio. qd sicut ex/ tra statu illi in quo possit eis persuaderi aliquid pene/ deuota et voluntaria assumptio. et iō non cōpetit eis rela/ xatio. nisi forte p̄ mediū sive p̄ accidens. Si qd em vel/ let crucē p̄ mortuo p̄ assumere nō est aliquāliter negādū/ qd voluntas sit sumi pōtificis quin indulgentia illa/ p̄tēt. Ex his parent obiecta ad vñrāqz p̄tē. **A**d illud 74/ em qd obi p̄tēt. ddm qd verū ē p̄ modū adiutoriū et/ suffragiū. Lamen ad illud qd obi p̄tēt clavis. qd/ p̄tēt vñqz ad apertōnē celo. Ddm qd si intelligat p̄mō/ dū iudicū nō habet veritatē nisi qd sum ad eos qui sunt/ de ecclēsia militante. Si qd sum ad adiutoriū. sic qd sum ad/ oēs bonos qd sunt extra celū. Unde nota qd qd sum ad/ ecclēsia triūphare. et sup tales non potest nec iudicado/ nec adiuuando. Quidā de militante. et sup tales pōtā/ adiuuādo qd iudicādo. Quidā in statu interno qd iā iū/ dicari sunt et tamen miseri sunt. et super tales non pōt/ iudicando sed pōt adiuuādo. qd dū vñuerēt meruerunt/ adiuuari. Et sic parent obiecta ad p̄mā p̄tē. **A**d illud 75/ quod obi ad oppositū qd nō possit propter hoc qd di/ cit sup terram. ddm qd illud intelligit de iudicariā p̄tā/ te. Nihilominus tē possit dici qd qd sum ad sup terram/ sunt dum sup terrā hoc meruerunt. **A**d illud qd obi/ de absolutione et ligatione pōtētē qd non est simile 77/ quia prōnōtē est deus ad misericōdiam. et iō abundantia et/ tedit potentiam ad miserendū. Vel dicendū qd altius se/ pōt in hac vita ligare p̄ eo qd ex vinculo charitatis aliqz/ absolvitur. **A**d illud qd obi de relaxatio qd includit 78/ iudicij. et sacrificiū solo viuōs. **A**d illud qd obi qd/ non absoluī solo verbo omnes qui sunt in purgatorio 79/ ddm qd si deus p̄ seipm sic miserebit ut semp velit tenere/ suā iusticiā. multo fortius dei minister. vnde dispē/ satio bonorum ecclēsie discreta et cum moderamine sup/ plenda est. Alioquin nū discreta fieret. deus non acce/ ptebat. et ne bona spiritualia possent dissipari. aut con/ tra diuinam acceptionem tribui. quis possent bona/ spālia non solum dispensari. verūmetam dissipari de/ facto. ideo totaliter dicit ius diuinum esse faciendum. Si quis autem contendat vicariū ihesu p̄tē habere iu/ dicariā potestate sup eos qui sunt in purgatorio. non/ est ei multum imp̄obe resistendū. dum tamen hoc di-

erat ratio vel autoritas manifesta. Quicquid enim loquuntur disputantes vel etiam predicantes. hoc sana fide tenendum est. quod dominus vicario suo plenitudinem potestis concutit. et tantam recepit potestatem quantum debet a homini puro dari. et hoc ad edificationem corporis sui. quod est ecclesia. unde super hoc non iudicare. sed gratias plurimas deo debemus agere.

Questio. vij.

Dicitur valuerint hol hmoi indulgentie q̄ fuit. Et q̄ valent em̄. Et p̄dican̄ videf q̄ dicit Job. xiij. Nō indigeret deus nostro mēdatio. q̄ v̄ q̄ summus pontifer suis l̄is mentiri nō debeat. Si ergo v̄z dicit. tanta tribuit indulgentia quantum eriam l̄ua litteris promittere.

Item qui promittit aliquantam summam pecunie tenetur ei si est in soluendo. Sed summus pontifer et alij qui dant indulgentias promittunt aliquam partē penitentie relaxare. ergo si potest soluere tenetur. Quid possit videtur per illud qd̄ dī. v̄. Coz. iij. Si qd̄ do nau in persona xp̄i. glo. ac si christus donasset. sed xp̄us porum condonare. ergo z̄. **I**tem aliquis episcopus potest aliquantam indulgentiam facere. esto q̄ ex. vel xl. dierū. sed sūm̄. pontifer plus pōt q̄ oēs episcopoy plenitatem habet praēsūl̄ sup oēs. q̄ plus pōt dare q̄ omnes. ergo videtur q̄ torum possit condonare. ergo si torum. et per consequens quantamlibet partem.

Item summus pontifer potest facere indulgentiam generalē vnius diei. ergo centum milibus potest dare vnum diem. ita q̄ quilibet vnum. ergo par ratione vni potest dare quod diuisum dar omnibus. ergo torū condonare. ergo tantum valent indulgentie quantum sonant littere pontificales. **C**ontra. Sit tantum valent indulgentie quantum dicitur. ergo cum multe et largi indulgentiae fuerint. et merita sine adeo pauca nunc q̄ vir potest homo sibi sufficere. videtur q̄ tā tot⁹ thesaur⁹ ecclesie a lōgo ipse defeciserit. et in nulla indulgentia nūc valerer. **I**tem si tantum valent quantum dicitur sed in aliis indulgentiis pro adiutorio facto fabri eccl̄i vel consumuli. indulgentie partis tertie pnie promittuntur. ergo si detur primo vnu denarius. et secundo secundus. et tertio territus v̄ ille qui mille pecata committit. pro tribus obolis vel denariis sit liberatus. quod non tantum falsū sed etiā irrisione dignum iudicat omnis anima recca. **I**tem si tantum valent q̄ntum dicitur. ergo si peccator qui debet nouem annos remittuntur annis tres. Similiter illi qui debet xxx. remittuntur tercia pars. et ita decenniu. videtur q̄ reporterē modū de malitia sua. **I**te si tm̄ valeret quātu dicitur. ergo ille qui habitat iuxta ecclesiam in qua est indulgentia vnius anni. dū visitat ecclesiaz. et tā b̄z quantu ille qui longe distat duas dieras. et diues offerens vnu obolū rānti b̄z quantu vna paupcula. Sed hec omnia sunt abusiones. ergo nūc valent indulgentie q̄ntu ecclesia predicit. **R**es. dōm q̄ cōter. fm̄ doctores ad hoc q̄ indulgentie vel relaxations aliquid valent ex

igitur dupler conditio ex parte donantis. et duplex ex parte recipientis. Ex parte dantis requiritur potentia. regris etiā honesta et rōnabilis cā. Nō em̄ credenda esset indulgentia alicuius valoris si quis dare tā cunctis videre conve[n]ientia. Ex pte recipientis duplex. sc̄ confitio cum vera contritione. et fides cum vera deuotione. ut vere de peccatis sit penitens. et vere cōfidens q̄ pastoris indulgentia sibi valeat. His presuppositis dicerunt aliqui huiusmodi indulgentias aliquid valere. sed nunq̄ tm̄ q̄ntu pmittit. sed aliquid valēt modicuz fm̄ q̄ meretur fides et deuotio. Predicat tamen hoc eccl̄iesia. ut filios suos bona quadā deceptōne ad bonum alliciat. sicut mulier filio pom̄ pmittit qd̄ postea non donat. Sed istud eccl̄iesie ē cero jare. dīcōd̄ eā sub spe. cie quadā metiri. et q̄na inanis et puerilia et oīsa esse q̄ facit. qd̄ abhorret mes recta. Alij dicerūt q̄ simili etiam valēt q̄ntu pmittit. q̄ nō considerat b̄emptio. s̄ eccl̄iesie largitas. et equa ē hic dīctio q̄cumq̄ sit ille q̄ se disponat. Unū sicut diues mittens ad tabernā tm̄ habet de vino q̄ntu haberet vetula paupcula si par p̄ciū mittat. sic in eccl̄iesistica volūc intell̄gi indulgentia. S̄ ista posſit videf adhuc nimis magnū forz facere de indulgentia. ac q̄ hoc potiū facit ad utilitatem ipsarū q̄ ad laudem. Tercij dicerūt. q̄ ad hoc q̄ valeat iste indulgentia q̄ntu pmittit. necessario requiritur existimatio iusta. Justā autē existimatio vocauerūt q̄ libere tātu clementine facit p̄ eccl̄iesie subleuatōne q̄ntu yellet dare ad h̄. vt remitteret tēreia p̄s pnie sue. sicut q̄ntum deberet velile dare. Sed certe ista est. nulla est in mādo relata. sed solū cōmūratio s̄c̄q̄ inspiciat. Possim⁹ ijs dicere q̄ q̄ntitas indulgentie attēdit respectu pene fm̄ q̄ b̄z rationē p̄. v̄ vel debiti soluēti. noī ratione attēdit v̄l purgationis sc̄one peccati. quā necesse est amoueri q̄ fecūdam penā. v̄pēta p̄ contritionē. vel alitacius pene p̄ passionem. Hec autē q̄ntitas mensuratur fm̄ rectum iudicium sui pontificis. vel eius qui indulgentias facit. Ille autē qui dat indulgentias cū eas tribuit. cōsiderat causam p̄ qua reputat eū dignū tāta grā. et fm̄ q̄ plus vel minus accedit bonis ad illā causā. plus v̄l min⁹ principiat de indulgentia. Ut verbi grā. statōnes romae institute sūt vbi sunt indulgentie determinate. hoc insti. tuerit sancti p̄s. p̄s p̄gri nos q̄ veniebat de locis remoris. nec existimauerūt dignū esse tanta grā eū qui est natus iuxta eccl̄iesiam. sicut cum q̄ p̄ longā venie viam. vnde nec tantā recipit indulgentia. sed aliquid. Lōcendo ijs q̄ indulgentie q̄ntum ē ex pte dantis tantum valent q̄ntum pmittunt. sicut ostendunt p̄meratu. ones. Lōcendo nibolom⁹ q̄ culibet valeret tm̄. nec eq̄ liter omnibus. sed sc̄dm existimationem eius quaz habuit vel babere debuit qui indulgentiam fecit. quā non oportuit exprimere. q̄ omnes fidēles debent illud i corde p̄supponere q̄ dona et miserationes sancti sp̄iū donent eū q̄ libram. nec b̄z aliquē ab his retrahēt. q̄ sp̄ pl̄ valēt si h̄ sit charitate q̄ valerat obsequiū v̄l aliquid q̄ indulgentia p̄cedit vel donat. Ex h̄ patet oīa obiecta

Distinctio. xxi. de p̄fessiōe sacrāli q̄ntu ad opozitūtate tempis respectu pnie venialium.

Aler enā queri. v̄z p̄ hāc vitā. z̄. Sup̄ egit magis de t̄pis oītate q̄ntu ad remissionē mortaliū. hic secundo agit de oītate q̄ntus ad remissionēm venialū. Et habet hec pars duas. In primo procedit ad veritatem ostendā. In secunda se exercet ad veritatem defendā. ibi. Hic obiecti potest si per

lignū. fēnū. z̄. Prima p̄s b̄z duas. In p̄ma ostendit a q̄b̄ homo purget in purgatorio. sc̄z. v̄rum a pena an eriā a culpa. ostendens q̄ a culpa. In secunda agit de diuitiātē purgatoriis. ibi. In illo autē igne purgatorio z̄. Similiter secunda p̄s in qua veritatē ostendit defensionē b̄z duas. In p̄ma enī dissoluit qndā sophistica rationē. In sc̄da v̄o excludit qndā apparentē solutionem ibi. Sed forte dices illud accipendū esse. z̄.